

ՐԱՅԱՍՏԱՆԵԱՆ ՄԱՍԻՍ

ՀԱՍԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆԸ ՊԵՏՔ Է ՈՐՈՆԻ ԻՐԵՆ, ՈՉ ԹԵ ԅՄԻՍՈՒՆԵՐԻՆ ԿԱՍ ՊԱՐՏՈՒՈՂՆԵՐԻՆ

Եւրոպայի Խորհուրդը Հասարակական շուկայի զարգացման և բարեկեցության համապատասխանության հարցի վերաբերյալ քննարկումներ անցկացրեց... Բնակիչները անհավանականորեն շարժվում են ավելի բարձր կարգի վերաբերյալ...

Ինչու է անհավանական, որ Եվրոպայի Խորհուրդը Հասարակական շուկայի զարգացման և բարեկեցության համապատասխանության հարցի վերաբերյալ քննարկումներ անցկացրեց... Երկիրները անհավանականորեն շարժվում են ավելի բարձր կարգի վերաբերյալ...

Եվրոպայի Խորհուրդը Հասարակական շուկայի զարգացման և բարեկեցության համապատասխանության հարցի վերաբերյալ քննարկումներ անցկացրեց... Երկիրները անհավանականորեն շարժվում են ավելի բարձր կարգի վերաբերյալ...

Եվրոպայի Խորհուրդը Հասարակական շուկայի զարգացման և բարեկեցության համապատասխանության հարցի վերաբերյալ քննարկումներ անցկացրեց... Երկիրները անհավանականորեն շարժվում են ավելի բարձր կարգի վերաբերյալ...

ՄԻԵԼՆՈՅՆ Է՝ «ՓԱԹԱԹԵԼՈՒ ԵՆ»

Իշխանությունները 2008-ին հերթական անգամ կեղծել են ընտրությունները... Ինչու է անհավանական, որ Եվրոպայի Խորհուրդը Հասարակական շուկայի զարգացման և բարեկեցության համապատասխանության հարցի վերաբերյալ քննարկումներ անցկացրեց...

Իշխանությունները 2008-ին հերթական անգամ կեղծել են ընտրությունները... Ինչու է անհավանական, որ Եվրոպայի Խորհուրդը Հասարակական շուկայի զարգացման և բարեկեցության համապատասխանության հարցի վերաբերյալ քննարկումներ անցկացրեց...

Իշխանությունները 2008-ին հերթական անգամ կեղծել են ընտրությունները... Ինչու է անհավանական, որ Եվրոպայի Խորհուրդը Հասարակական շուկայի զարգացման և բարեկեցության համապատասխանության հարցի վերաբերյալ քննարկումներ անցկացրեց...

Իշխանությունները 2008-ին հերթական անգամ կեղծել են ընտրությունները... Ինչու է անհավանական, որ Եվրոպայի Խորհուրդը Հասարակական շուկայի զարգացման և բարեկեցության համապատասխանության հարցի վերաբերյալ քննարկումներ անցկացրեց...

ՅԱԿՈԲ ԲԱԴԱԼԵԱՆ «ԼՐԱԳԻՐ»

ՄԱՍԻՍ ՇԱՐԱԹ-ԱԹԵՐԹ ՊԱՇՏՕՆԱԹԵՐԹ՝ ՍՈՑԻԱԼ ԴԵՄՈԿՐԱՏԻԿ ՆԻՉԱԿԵԱՆ ԿՈՒՄՍԱԿՑՈՒԹԵԱՆ Արևմտահայ Դեմոկրատիկ Միություն

ԿԱՐԵԻՈՐԸ ԱՐԴԻՒՆՔՆ Է

Երկիրը ողջ հայ հանրությունն ապրում է Ստրասբուրգից ստացվող տեղեկություններով: Հայաստանի պատուիրակությունը ԵՄԽՎ-ում քուեպահության հարցի վերաբերյալ լուծմանը մնացել էին հաշուած ժամեր, ուստի վեճերն աւելի էին թշուաքել, գրագի խաղաղորդներն աւելի էին մեծացել: Կէսօրին լուրեր տարածուեցին, թէ ԵՄԽՎ նախագահ Լուիս Մարիա Տէ Պիւչն սասուլիսում յայտարարել է, որ «չի կարծում, թէ Հայաստանը կը գրկուի ձայնի իրաւունքից», դրանից յետոյ նժարը կարծեա թեքուեց լաւատեսների կողմը՝ Հայաստանին չեն գրկի ձայնի իրաւունքից: Ոմանց նեարդերը

թուլացան, սկսեցին միմեանց շնորհաւորել, միւսների տրամադրութիւնն ընկաւ, եսթաղ-րութիւններ հնչեցին, որ եւրոպայիք «էլի կաշառուեցին», հիմա կ'օգտագործեն «ղարաբաղեան խաղաքարտը», որ նման որոշումը փոխհատուցուելու է Ղարաբաղի հարցի ոչ հայանպաստ լուծմամբ: Յատկապէս բարձր էր Ստրասբուրգում հայաստանեան պատուիրակութեան տրամադրութիւնը, որն այս լուծումը մասամբ որպէս իր յաղթանակ է դիտելու: Սակայն իրականութիւնը փոքր-ինչ այլ է: Բանն այն է, որ ձայնի իրաւունքից գրկելը Եւրոպայի խորհրդում համարուած է ամենակտրուկ պատժամիջոցը, որից չե

տոյ՝ ԵՄ-ն կորցնում է իր լծակները տուեալ երկրի նկատմամբ: Պրակտիկան ցոյց է տալիս, որ գրկելը պակաս արդիւնաւէտ միջոց է, քան չգրկելը, բայց գրկելու վտանգը չբացառելով՝ ինչ-ինչ քայլեր պարտադրելը: ԵՄԽՎ քաղաքականութեան մէջ՝ թէկուզ փոքր, բայց որեւէ արդիւնք աւելի են կարելորուած, քան սանկցիաները: Պարզ ասած՝ նպատակը պատժելը է, այլ խելքի բերելը: Իսկ ԵՄԽՎ-ում կարծում են, որ գրկելով խելքի չես բերի: Այնպէս որ, թերեւս այս անգամ էլ մենք «պլտացինք», եթէ, իհարկէ, նպատակը դատարկ անդամութիւնն է, այլ ոչ թէ դեմոկրատական արժէքների որդեգրումը: «ՀՐԱՊԱՐԱԿ»

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ՕՊԱՍԱ ԵՒ ՔՈՒՊԱ (ՖԻՏԵԼ)

ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ՍԱՂԻՆԱՆ

Հիմա որ Օպամայի նոր իշխանութիւնը կամաց-կամաց ինքզինք սկսած է հաստատել թէ ներքին եւ թէ արտաքին մարզերէն ներս, քաղաքականօրէն խիստ հետաքրքրական պիտի ըլլա՞յ հետեւիլ այն բոլոր նոր մտայնութիւններուն, որոնց ակնարկած էր ԱՄՆ 44րդ նախագահը իր ընտրապայքարի ընթացքին: Ինչ կը վերաբերի յատկապէս արտաքին քաղաքականութեան, ըստ երեւոյթի մտորող ղեկավարութիւնն ու հսկողութիւնը պիտի ստանձնեն երեք հոգիներ, որոնց պիտի միանան իրենց նշանակած «յատուկ ներկայացուցիչներ»: Այսպէս հիմնական երեքը կը հանդիսանան նախագահ Պարաք Օպամա, փոխ-նախագահ ձօ Պայտըն, եւ նշանակեալ արտաքին գործընկեր նախարար՝ Հիլըրի Գլինթըն: Վերիվարոյ ծանօթ էք նախագահ Օպամայի տրամադրութիւններուն, ինչ կը վերաբերի Ամերիկայի բարեկամ եւ ոչ-բարեկամ երկիրներու հետ յարաբերութեանց: Օպամա, ընտրական շրջանին, նույնիսկ իր հակառակորդները ներգրտելու գնով, յայտարարած էր որ տրամադիր է հանդիպելու որեւէ մէկու հետ, «առանց նախապայմանի»: Իր այս յայտարարութիւնը շատերուն կողմէ լաւ չընդունուեցաւ, նոյնիսկ տկարութեան վերաբերուեցաւ յատկապէս հանրապետական կուսակցութեան շրջանակներէն ներս, որոնք Պուշի օրով վարժուած էին աւելի «ջղուտ» եւ «գորաւոր» դիրքերոչումներու:

Ամէն պարագայի, Օպամա երկխօսութեան տրամադրութիւնն յայտնած էր իրանի, վենեզուելայի, Հիւսիսային Քորեայի եւ այլ ոչ-բարեկամ նկատուած երկիրներու ղեկավարութեան հետ հանդիպելու եւ գիրար բաժնոց եւ իրարու հանդէպ ոչ-բարեկամական տրամադրութիւններ ունեցող մարդոց հետ հարցերու քննարկելու: Անցեալին, ընթերցողները կը չիշեն որ նախագահ Ռիչըրտ Նիքսըն Չինաստան այցելած էր պող պատերազմի օրերուն, եւ որդեգրած ինչ որ այդ օրերուն նկարագրուեցաւ իբրեւ «փինկ-փոնկի դիւանագիտութիւն»: Այս դիւանագիտութեան կիրարկումով, Ամերիկա եւ Չինաստան, իրարու հետ բարեկամական կապեր հաստեցին փոխադարձ գործակցութիւն մը սկսելով:

Հիլըրի Գլինթըն, Ամերիկայի նոր արտաքին գործերու պատաս-

խանատուն, իր առաջին արտաքայտութեանց մէջ, կը խոստանար «ճարպիկ ոյժ» (smart power) օգտագործել միջազգային մարզէն ներս, որ ըստ իրեն, կը բաղկանար երեք սկզբունքներէ – երկխօսութիւն (dialogue), դիւանագիտութիւն, (diplomacy) եւ զարգացում (development): Հասկնալի է անշուշտ որ այս երեք սկզբունքները ունին իրենց զանազան մանրամասնութիւնները, որոնք ընդհանրապէս կամուրջներ վերաստատուելու, եւ բարեկամական, մանաւանդ հասկցող կապեր որդեգրելու: Պէտք է մոռնալ նաեւ որ իբրեւ աշխարհի միակ գերագոր պետութիւն, Ամերիկան միշտ ալ կը չիշեցնէ որ «բոլոր ընտրութիւնները ի գործ կը մնան, նոյնիսկ ոյժի գործածութիւնը»: Գնահատելի է մանաւանդ, որ Պուշի 8 տարի տեւող իշխանութեան շրջանին, տիրապետող քաղաքականութիւնը կեդրոնացած էր առաւելաբար ոյժի գործածութեան վրայ, նոյնիսկ այնտեսակ ոյժ որ նկարագրուեցաւ իբրեւ «կանխարգելիչ ոյժ» (pre-emptive strike) որ կիրարկուեցաւ Իրաքի եւ Աֆղանիստանի պատերազմները սկսելու համար: Գիտե՞ք, օրինակի համար, որ իրաքեան պատերազմի տուն տուող պատճառաբանութիւնը մասսայական սպանիչ զէնքերու ենթադրեալ գոյութիւնն էր Սատոմ Հիւսէյնի մօտ (weapon of mass destruction WMD): Հիմնականին մէջ այդ զէնքերը գոյութիւն իսկ չունէին, սակայն Պուշի իշխանութեան կազմողները ճանչցուած իբրեւ նոր պահպանողական մարդիկ (neo-conservative), Չէյնի, Ռեմգֆէյտ, Լայպովից, եւ այլն կ'ուզէին անպայման վերջ տալ Հիւսէյնի իշխանութեան, յենած յետին հաշիւներու վրայ – քարիւղ, Իսրայէլի ապահովութիւն, անձնական վրէժխնդրութիւն, եւ այլն: Ծիծաղելին այդ էր որ իրաքեան պատերազմի ձեռնարկելով, իբրեւ թէ Պուշ կ'ուզէր տեմոքրատի հաստատել Մերձաւոր Արեւելքի մէջ, որ օրինակ պիտի ծառայէր այլ արաբական երկիրներու որոնք ամբողջատիրական դրութեան մէջ կը գտնուէին:

Ուրեմն Օպամայի իշխանութիւնը իր արտաքին գործերու պատասխանատուի բերնով, կ'ուզէ աշխարհին յայտնել որ նախընտրութիւնը պիտի տայ առաւելաբար դիւանագիտութեան, քան թէ ոյժի, առանց սակայն այս վերջինը լման լքելու:

Կը հասնիմ Քուպային: Ինչպէս Նիքսըն եւ Չինաստան չաջողեցան իրենց յարաբերութիւնները բնականացնել Նիքսընի Չինաստան այցելութենէն ետք, Քուպայի պարագային ալ, ժամանակը հասած կը թուի հոս եւս հիմնական վերատեսուծի ենթարկելու ԱՄՆ-Քուպա փոխ-յարաբերութիւնները, մանաւանդ որ Քասթրօ եղբայները, Ֆիտել եւ Ռաուլ, դրական տրամադրութիւն ցոյց կու տան Պարաք Օպամայի նկատմամբ: Քուպայի հետ կապերը խզումի ենթարկուեցան 50 տարիներ առաջ, երբ Ֆիտէլ Քասթրօ, յեղափոխութեամբ իշխանութեան հասնելէ ետք ուզեց ամերիկեան շրջանակէն դուրս ելլելով, գործակցիլ այդ օրերու Խորհրդային Միութեան հետ: Պաղ պատերազմի օրեր էին եւ Խ. Միութիւնը յանձն կ'առնէր Քասթրօյի Քուպային տրամադրել անհրաժեշտ օգնութիւնը, զինքը ապահովող տնտեսական – տնտեսական եւ զինամթերք, երեւոյթ որ երբեք ընդունելի չէր Ամերիկայի համար: Ամերիկան երբեք չէր կրնար ընդունիլ որ իր շրջագիծէն ներս (backyard) որեւէ փոքր երկիր խուսափի իր անմիջական հսկողութենէն, ինչ որ Ֆ. Քասթրօ կը փորձէր այդ օրերուն: Ամերիկան, նախագահ Քենետի օրով, նոյնիսկ փորձեց ձախող արշաւանք մը Քուպայի վրայ, (Bay of Pigs) ճանչցուած եւ սպառնած դիմելու Յրդ համաշխարհային պատերազմի: Բարեբախտաբար, ռուսերը տեղի տուին, Միկոյեանի Քուպա այցելութեամբ եւ ետ քաշեցին իրենց չրթիւնները Քուպայէն:

Ներկայիս, այդ պայմանները լման փոխուած են եւ ամերիկեան շահերու դէմ սպառնալիքները վերցուած: Պաղ պատերազմը վաղուց դադրած է: Քուպայի Ափրիկէ

ղրկած «Կերիլա» ոյժերը տուն դարձած են, աշխարհի բազմաթիւ երկիրներ բնական կապեր հաստատած են Քուպային հետ, որոնց մէջ Եւրոպական բազմաթիւ երկիրներ, ինչպէս նաեւ Չինաստան, եւ ուրիշներ: Ֆիտելը փոխարինուած է իր եղբօր, Ռաուլի կողմէ որ զգուշ է հակա-ամերիկեան ցնցիչ արտաքայտութիւններ ընելու: Անցնող Հոկտեմբերին, ՄԱԿէն ներս 17րդ անգամ ըլլալով, Ամերիկայի կողմէ եղաւ Քուպային վերցնելու տնտեսական պաշարումը (embargo): Նոյնիսկ նախագահ Քենետի օրով Քուպայի հետ կապերը վերաստատելու փորձեր կ'ըլլային մինչեւ Քենետի սպանութիւնը: Անկէ սաղին, իրերայաջորդ նախագահներու օրով, Հաւանայի հետ կապերը բնականացնելու փորձեր միշտ ալ եղած են, սակայն զանազան պատճառներով ձախողած: Ճերըլտ Ֆորտ, ձիմի Քարթըր, Ռեկըն, եւ Պիլ Քլինթըն, տարբեր ձեւերով փորձեցին կապերը բնական դարձնել, սակայն միշտ ալ խանդարուած: Հիմնական առարկութիւնը այն էր որ այս կացութենէն առաւելաբար ամերիկեան շահերը կը կորսնցնէին, քան թէ Քուպայի շահերը: Պարաք Օպամա եւս իր ընտրապայքար ընթացքին, խոստացաւ կացութիւնը փոխել: Ուրեմն այս տարի կը հանդիսանայ Ամերիկա-Քուպա կապերու խզման 50րդ տարին, այսինքն Յունուար 3, 1961: Թերեւս առաջին անգամ ըլլալով, Ամերիկայի եւ Քուպայի շահերը, ինչպէս նաեւ քաղաքական երեւոյթները այնպէս մը դասաւորուած են որ նախագահ Պարաք Օպամա կը յաջողի «գորդեան հանգուցը» կտրել, երբ իր բազմաթիւ նախորդները ձախողեցան: Օպամա խոստացաւ Ռաուլի հետ

Շարք էջ 19

ԱՊԱՌՈՎԱԳՐՈՒԹԻՒՆԸ ԱՆՌԱԺԵՇՏ Է

ԵՐԲԵՔ ՈՒՇ ԶԷ ՎԵՐԱՔՆՆԵԼՈՒ ՁԵՐ ԱՊԱՌՈՎԱԳՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

ՊԵՏՐՈՍ ՄԱՐՈՆԵԱՆ

818 500-9585 ABA INSURANCE SERVICES 805 E. Broadway . Glendale, CA 91205
E-mail: BMaronian@AOL.com ONE EIGHT HUNDRED FOUR "HAI-TAD"

ԳԱՂՈՒԹԱՅԻՆ

ԳԵՈՐԳ ԽՐԼՈՊԵԱՆ - 80

Ծ.Խ. Մի քանի ամիսներ առաջ, Փրոֆ. Գեորգ Խրլոպեանը թեւակոխեց իր կեանքի ութսուներորդ տարին: Մեծայարգ ուսուցչապետի, մանկավարժի, գիտնականի, պատմաբանի, հոգեբանի, փիլիսոփայի, աստուածաբանի եւ ներհուն մտաւորականի 80-ամեակի ծրագրուած հանդիսութիւնը դժբախտաբար չի կայացաւ, առողջական վիճակի վերիվայրումներուն պատճառաւ: Ստորեւ կը հրատարակենք նշեալ հանդիսութեան մատակարար մէկ-տեղուած կարգ մը վկայութիւններ, մաղթելով որ մեծայարգ փրոֆէսորը ամբողջապէս կազդուրուելով, կը շարունակէ ստեղծագործել եւ իրեն յատուկ եռանդով, մտածելակերպով եւ առաջադրութիւններով խանդավառ իր աշխատասիրութիւններն ու հրապարակային ելոյթները գնահատող մեր ժողովուրդը:

«Յարգարժան գիտնական, մեր եկեղեցու հարազատ գաւակ Գեորգ Խրլոպեանին եւ իր ազնիւ տիկնոջ՝ սիրով եւ օրհնութեամբ: Վազգէն Ա. Կաթողիկոս Ամէնայն Հայոց. Ս. Էջմիածին, 10 Ապրիլ, 1983»: Մակազրու-թիւն Նորին Սուրբ Օծութեան նուիրած «Նոր Կտակարանի» տիտղոսաթերթում:

«Սիրեցեալ որդւոյ մերում եւ հարազատին Փրոֆ. Գեորգ Խրլոպեանին՝ դուք Հայաստանի մէջ եղաք մեր հայրենաբնակ ժողովուրդի մտաւորական գաւակներից մէկը, որ իր դաստիարակչական ու կրթական ծառայութիւնների կողքին, հեղինակ դարձաւ 14 հրատարակչութիւններու, աւելի քան 400 յօդուածներու եւ տակաւին 10 անտիպ ուսումնասիրութիւններու, որ կը սպասեն իրենց լոյս ընծայման: Իբրեւ ձայնասփիւռի եւ հեռուստատեսութեան փոխ-տնօրէն, յայտնի գոհողութեանց միջոցով կազմակերպեցիք բազմաթիւ հաղորդումներ հայ գրականութեան, մշակոյթի պատմութեան, հայ ազատագրական շարժումի եւ ցեղասպանութեան մասին: Լոս Անճելոս հաստատուելէն ետք ալ, դուք շարունակեցիք ձեր հետեւողական ու անսակարկ ծառայութիւնները՝ գնահատելով շուրջ բանաստեղծութիւն եւ հայկական թերթերում մէջ բովանդակւող յօդուածներ ստորագրելով: Խորապէս ուրախ ենք, որ ի գնահատութիւն ձեր նուիրեալ աշխատանքներուն, մասնաւոր յոբելիական յանձնախումբ մը կազմուած է՝ արժանավայել կերպով պատուելու համար ձեզ: Մենք նոյնպէս մեծապէս կը գնահատենք ձեր բազմաթիւ ծառայութիւնները եւ այսու Հայրապետական Կոնգրակաւ ձեզի կը շնորհենք մեր բոլորի Սրբութեան Սրբոց Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնի Ս. Սահակ-Ս. Մեսրոպ շքանշանը:

Գարեգին Ա. Կաթողիկոս Ամենայն Հայոց:»
16 Մայիսի 1999, համար՝ Է/232

«Յատուկ ուրախութեամբ կ'ողջունենք Դոկտ. Գեորգ Խրլոպեանի ներկայ հատորը: Իւրաքանչիւր աշխատասիրութիւն մըն է այս գործը իր բնոյթով, խորքով ու նպատակով. բոլորովին տարբեր՝ սովորական ուսումնասիրութիւններէ ու հրատարակչութիւններէ: Մենք ուզեցինք որ Դոկտ. Խրլոպեան նախ ՀԱՍԿ պաշտօնաթերթին մէջ յաջորդաբար լոյս ընծայէ ներկայ հատորը կազմող յօդուածները, եւ ապա անոնք որպէս մէկ

ամբողջութիւն հրատարակուին Կաթողիկոսարանի կողմէ: Այս նախաձեռնութեան դիմեցինք նկատի ունենալով նման աշխատասիրութեան մը կարիքը մեր ժամանակակից հոգեւոր գրականութեան անդաստանէն ներս: Հետեւաբար, վստահ ենք, որ այս հրատարակչութիւնը մեծապէս պիտի նպաստէ մեր ժողովուրդի հոգեւոր կեանքի առաւել անուցման ու վերանորոգման: Տէրունական Աղօթքի սովորական ու ընթացիկ մեկնաբանութիւն մը չէ որ կը հրամցնէ այս հատորը:»

Նորին Սուրբ Օծութիւն ՏՏ Արամ Ա. Կաթողիկոս Մեծն Տանն Կիլիկիոյ (Առաջաբան «Տէրունական Աղօթքի Մեկնութիւն» հատորի, 2002)

«Մեծարգոյ Դոկտ. Խրլոպեան, Մայր համալսարանի ուսանողութեան, դասախօսական անձնակազմի եւ անձամբ իմ անունից հաճեցէք ընդունել ամենաջերմ մաղթանքները Ձեր յոբելիական առթիւ: Սրտանց ցանկանում ենք Ձեզ եւ Ձեր հարազատներին քաջաւորութիւն, անպառ եռանդ, նորանոր յաջողութիւններ Ձեր անբասիր աշխատանքում եւ մեր հայրենիքի ապագան կերտելու գործում:»

Յարգանքներով, Արամ Սիմոնեան, Ռեկտոր, ՀՀ ԳԱԱ թղթակից անդամ

«Երկար ատեն մեր փափաքն ու ակնկալութիւնը եղած է Հայ-րենիքէն մասնագէտ դաստիարակներ ու մտաւորականներ ունենալ մեր կրթական հաստատութեանց մէջ: Գեորգ Խրլոպեան եկաւ լիովին արդարացնել մեր այդ ակնկալութիւնները, յուսալի դուռը բանալով նաեւ յառաջիկայ փոխանակութեանց: Մենք, Փրոֆ Խրլոպեանին մէջ ճանչցանք ազնիւ եւ ամբողջական մտաւորական եւ իրաւ նուիրեալը՝ Հայ գրին ու մշակոյթին:» Ա. Մանուկեան, Նախագահ Հ.Բ.Ը. Միւլթեան Կեդրոնական Վարչական Ժողովի, 1986

«Բեղուն է եղել Գ. Խրլոպեանի աշխատանքը արտասահմանի հայ գաղթավայրերում: 1968-69 թթ. նա վարել է Պէյրութի Հայկազեան քոլէճի հայագիտական ամպիոնը, 1974-ին հիմնել Պուէնոս-Այրէսի Էլ Սալվադոր համալսարանի հայագիտական դասընթացները, 1975-ին ղեկավարել ԱՄՆ-ի Ուէյն (Տիթ-րոյտ) համալսարանի սլավոնագիտական ամպիոնի հայագիտական մասը: 1985 եւ 1986 թթ. հայ մշակոյթի պատմութեան դասընթացն է վարել Ամերիկայի Քալիֆորնիայի նահանգի Լա Վերն քաղաքի համալսարանի Ամերիկահայ միջազգային քոլէճում: Նրան շնորհուել է Լա Վերն Համալսարանի պատուաւոր դոկտորի կոչում: Լայն է Գ. Խրլոպեանի հետաքրքրութիւնների շրջանակը: Բայց նա ունի իր նախասիրած բնագաւառը՝ հայ փիլիսոփայութեան պատմութիւն, կիրառական սոցիոլոգիա եւ սփիւռքագիտութիւն:»

Դոկտ. Փրոֆ. Արշակ Գ. Մաղոյեան, ՍՍՀՄ Փիլիսոփայական ընկերութեան հայկական բաժանմունք, Տարեգիրք-1987, Երեւան, 1987, էջ 208-209

«Փրոֆ. Գ. Խրլոպեանին՝ Հայութեան ճակատագրով այրուող եւ անոր հոգեւոր վերածնունդի համար տքնող մարդուն: Վասն Հայ իրաւանց կետրոնական խորհուրդի՝ Յ. Աւետիքեան:»

(Մակազրուութիւն «Լոզանի Խաղաղութեան Խորհրդաժողովը» գրքի (1983) տիտղոսաթերթում)

ARTO "ART" KHACHADOUR
Fleet Sales Manager

RUSNAK/Arcadia Mercedes-Benz
New and Pre-Owned
55 W. Huntington Drive
Tel: 626-462-3029 Cell: 626-390-05640
Email: akhachadour@rusnakautogroup.com
www.rusnakautogroup.com
Call and make an appointment for Best deals

Կազմակերպութեամբ՝
Նոր Սերունդ Մշակութային Միութեան

Դասախօսական երեկոյ
նուիրում՝
Վիքթոր Համբարձումեանի
Ծննդեան 100-ամեակին

Դասախօս՝
Պրն. Սահակ Թութճեան
(PowerPoint presentation)

Տեղի կ'ունենայ
Որբաթ, Փետրուար 13, 2009
Երեկոյեան ժամը 8-ին

Կլէնտլի Կեդրոնական Գրադարանին մէջ
222 East Harvard Street, Glendale

Մտաքը ազատ Հիւրասիրութիւն

Sarkisian Regime Avoids Council of Europe Punishment Again Monitoring Committee to Continue Examining Armenian Authorities' Compliance with PACE Demands

STRASBURG -- The Parliamentary Assembly of the Council of Europe declined on January 27 to punish Armenia over Yerevan's failure to implement mandated reforms in the wake of 2008's political violence in the Armenian capital Yerevan.

At stake in a January 27 PACE vote was the suspension of Armenia's voting rights in the European legislative body. By a 141-3 margin, deputies decided not to impose such a punishment on Yerevan. In so acting, PACE appeared to back away from implementing penalties outlined in two previous resolutions, both of which demanded that the Armenian government provide a full and transparent account of its actions during the 2008 political crisis. So far no such independent investigation has been conducted. PACE had also demanded that the government release what the political prisoners being held in Yerevan.

A third PACE resolution, adopted January 27, extended the organization's deadline for Armenia's compliance with democratization mandates until April. "It was important that Armenian colleagues understand that the Assembly sought to integrate Armenia into the community of values to which it had chosen to belong, and not simply to criticize," said PACE President Lluís Maria de Puig.

The resolution emphasized the importance of the Sarkisian administration's pledge to amend two articles of the Armenian Criminal Code that deal with attempts to "usurp state authority by force" and organize "mass disturbances" and have been used in the prosecution of the most prominent of the jailed oppositionists. The PACE described the pledge as a "signal indicating the readiness of the Armenian authorities

to begin to address the concerns of the Assembly in relation to the situation of the persons deprived of their liberty in relation to the events of 1 and 2 March 2008."

The resolution instructed the Monitoring Committee to continue to examine the Armenian authorities' compliance with PACE demands and "propose any further action to be taken by the Assembly" at its next session due in late April.

The committee's chairman, Serhiy Holovaty, said Yerevan still has a long way to go in addressing the Council of Europe concerns. "Three debates, three resolutions, and only in December, as our co-rapporteurs say, have we achieved progress," he said. "But it is limited."

Opposition Alliance Critical of PACE Resolution

Levon Zurabian, a top Armenian National Congress (HAK) representative who was in Strasbourg, denounced the PACE for its perceived leniency toward

the Armenian government. "No matter how much we try to spread alternative views, since people here are quite uninformed about what's going on in Armenia, the views of the [PACE] majority depend on what the rapporteurs say," he told RFE/RL. "And that calls the Council of Europe's credibility into question. In our view, Prescott and Colombier presented a one-sided and false informa-

Continued on page 2

Aliev and Sarkisian Meeting in Zurich

President Serzh Sarkisian signaled further progress towards the resolution of the Nagorno-Karabakh conflict after holding talks with his Azerbaijani counterpart Ilham Aliev in Zurich on Wednesday.

The talks began in the presence of the Armenian and Azerbaijani foreign ministers and the American, French and Russian diplomats co-chairing the OSCE Minsk Group. According to Sarkisian's office, the two presidents then spoke one-on-one for an hour before being again joined by their top diplomats and the mediators. They made no public statement after the meeting.

"The Armenian side assessed the results of the Zurich meeting as constructive and positive," the office said in a statement. It said Aliev and Sarkisian instructed their foreign ministers, who met in the Swiss city on Tuesday, to continue the negotiating process.

It was also agreed that the Minsk Group co-chairs will again visit Baku and Yerevan soon in an attempt to help the conflicting parties overcome their remaining disagreements on the basic principles of a Karabakh settlement proposed by the mediators, added the statement.

Turkey Drops Probe Into Armenian Apology Campaign

ANKARA -- A Turkish prosecutor has dropped a probe into a campaign to apologize for the Ottoman mass killings of Armenians, citing laws protecting freedom of speech, the Anatolia news agency reported Monday.

The prosecutor decided there was no ground to bring charges over the petition because "in democratic societies opponent opinions are protected within the scope of freedom of expression," Anatolia said.

The probe was launched earlier this month after several Ankara residents filed a complaint asking for the organizers and signatories of an Internet petition apologizing for the deaths to be

punished for "openly denigrating the Turkish nation", an offence that carries two years in prison.

The petition, posted online on December 15, states that the signatory "does not accept... the denial of the Great Catastrophe that the Ottoman Armenians were subjected to in 1915." It ends with an offer of apologies.

The text, which refrains from using the term "genocide" to describe the massacres, has been signed by more than 28,000 people, among them intellectuals and artists.

A counter campaign on the Internet under the title "I do not apologize" has attracted more than 65,000 signatures.

Turkish Prime Minister Tayyip Erdogan: Yerevan Administration Does Not Share the Same Views as the Armenian Diaspora

The diaspora is trying to benefit from the recent situation in Turkish-Armenian relations, but the Yerevan administration does not share the same view, Turkey's prime minister said Wednesday.

"The Armenian diaspora is working, but their efforts are aimed at gaining benefits from the situation. From what I see, the Armenian administration does not share these (efforts)," Turkish Prime Minister Tayyip Erdogan told reporters before his departure to attend the World Economic Forum in Davos, Switzerland.

Erdogan said meetings between Turkey and Armenia continue at the lower ministerial levels, and it is aimed to gradually increase the level of these meetings.

"We have always been sincere in our dealings (with the Armenian administration)," he added.

After arriving in Davos, Erdogan told reporters he would probably meet with Armenian President Serzh Sarkisian at the forum.

Turkey's Foreign Minister Ali Babacan said Wednesday he met his Armenian counterpart Eduard Nalbandian in Davos, adding they would meet again in the Swiss town.

Babacan said there is an ongoing process between Turkey and Armenia and when a tangible outcome is achieved it would be announced.

He ruled out a trilateral meeting between Turkey, Armenia and Azerbaijan in Davos.

Babacan said earlier Wednesday that 2009 could be a milestone in Turkish-Armenian relations. He told broadcaster CNN Turk in Davos that he expected the problems between Turkey and Armenia to be solved in 2009.

Deadly Skirmish Reported In Karabakh

At least two Armenians were shot dead in the latest exchange of fire along the Armenian-Azerbaijani line of contact east of Nagorno-Karabakh that was reported on Tuesday.

According to the Day.az online news agency, the Azerbaijani Defense Ministry said its forces deployed east of the Armenian-controlled town of Aghdam killed three Armenian soldiers and wounded several others as they repelled an attack on their positions late on Monday. "Azerbaijani troops suffered no casualties," said a ministry spokesman, Eldar Sabiroghlu.

The Armenian side came up a different version of events. A spokes-

man for Nagorno-Karabakh's Defense Army, Senior Hasratian, said the skirmish broke out after a civilian resident of Karabakh "attempted to move towards Azerbaijani positions" and was shot dead moments later. In a statement, Hasratian said the 25-year-old was drunk and "suffered from a mental illness."

The statement said that Karabakh Armenian soldiers failed to hold the man back and that one of them, identified as Arkady Hakobian, was also killed in the ensuing firefight. "According to preliminary information, the enemy also suffered casualties," it added.

Hillary Clinton Appointed Secretary of State

WASHINGTON, DC -- The Armenian Council of America congratulates Hillary Clinton on her appointment as Secretary of State of the United States in the Obama Administration.

Elected a Senator from New York in 2000, Mrs. Clinton demonstrated her support on issues of concern to the Armenian-American community. Clinton supported the Armenian Genocide Resolution and stated "I believe the horrible events perpetrated by the Ottoman Empire against Armenians constitute a clear case of genocide." She also believed in a fair and democratic resolution of the Nagorno-Karabagh conflict.

As a presidential candidate, Clinton continued to express her support "I will work to expand and improve U.S.-Armenia relations in addressing the common issues facing our two nations: increasing trade, fostering closer economic ties, fighting terrorism, strengthening democratic institutions, pursuing our military partnership and deepening cooperation with NATO, and cooperating on regional concerns, among them a fair and democratic resolution of the Nagorno-Karabagh conflict. As President, I will expand U.S. assistance programs to Armenia and to the people of Nagorno-Karabagh."

"Hillary Clinton has stood with the Armenian-American community and the Armenian Council of America congratulates her on her appointment as Secretary of State", said Armenian Council of America Chairman Vasken Khodanian.

Secretary of State Hillary Clinton with president Barack Obama

"We look forward to strengthening our relationship with Secretary Clinton in seeking stronger U.S.-Armenia relations".

The Armenian Council of America is a grassroots organization dedicated to work with all political leaders, offering Armenian related news, analysis and resources for policymakers, media, students and activists, advocating issues important to Armenian Americans. The Armenian Council of America aims to strengthen U.S. - Armenia and U.S. - Nagorno Karabakh ties, the development of programs promoting sustainable economic growth and good governance in Armenia, while promoting the values and responsibilities of global citizenship.

Armenian Police Mishandled March 2008 Rally

YEREVAN -- The head of a special parliamentary commission investigating the bloody post-election unrest in Yerevan called on Friday for the launch of criminal proceedings against police officers that ineptly used tear gas against opposition protesters on March 1, 2008.

According to Armenian law-enforcement authorities, tear gas grenades fired from a very short distance killed three of the eight civilians who lost their lives on that day. They say that only four officers used such grenades and that they still can not deter-

nine months.

Their questions were echoed by Armen Harutiunian, the state human rights ombudsman who also attends commission meetings. "The Special Investigative Service should have done that if it really wanted to understand how those people died," Harutiunian told RFE/RL. "They should not have waited for nine months."

Nikoyan also suggested that the grenades fired at supporters of opposition candidate Levon Ter-Petrosian demanding a re-run of the February presidential election were outdated.

mine which of them caused those deaths.

Samvel Nikoyan, a pro-government deputy leading the parliamentary inquiry, said investigators "can and must subject all four men to criminal liability" for mishandling the riot equipment. He cited a letter from the Russian manufacturer of the Cheremukha-7 grenades which makes clear that they must not be fired at point-blank range.

The letter was sent to Yerevan last month in response to an inquiry from Nikoyan's commission. Some commission members wondered why the Special Investigative Service (SIS), a law-enforcement body leading the criminal investigation into the March 1 clashes, hadn't asked the Russians for such information during the previous

"The maximum time for keeping Cheremukha-7 grenades filled with tear gas is five years," he said, again citing the Russian letter. "What is clear is that Armenia imported Cheremukha-7 in 1986 and 1989." Still, he said the letter added that outdated gas grenade cause no harm to human beings.

The SIS and other law-enforcement bodies have yet to explain the circumstances in which the five other civilian men died during the clashes. No security official has been prosecuted in connection with those deaths.

The clashes also left two interior troop servicemen dead. The authorities insist that they were killed by protesters. However, none of the more than 100 opposition members and supporters arrested following the unrest faced murder charges.

Man Jailed for Retracting Testimony Against Oppositionist

YEREVAN -- An Armenian army soldier has been sentenced to one year in prison for retracting his incriminating testimony against an opposition activist arrested during the post-election unrest in Yerevan.

The activist, Arman Shahinian, was jailed for 18 months last summer for allegedly assaulting police officers during the March 1 break-up of opposition leader Levon Ter-Petrosian's non-stop demonstration in the city's Liberty Square. The verdict in the case was based on a pre-trial deposition signed by Karen Hayrapetian, a 18-year-old resident of a village in central Armenia who prosecutors say witnessed the incident.

Hayrapetian claimed during Shahinian's trial that he was tricked by the police into signing the testimony shortly before being drafted to the army on June 10. The court ignored his statements, endorsing the assault charges brought against the opposi-

tionist.

Shortly afterwards, state prosecutors accused Hayrapetian of perjury, a charge punishable by up to two years in prison. The conscript went on trial in October, insisting that he could not have witnessed the post-election violence in Yerevan because he was in his village of Hartavan on March 1.

But this did not keep a district court in Yerevan from convicting the young man and giving him a 12-month jail term on Monday. He was arrested in the courtroom and taken to prison.

Armenian National Congress (HAK) condemned Hayrapetian's imprisonment late Wednesday and said the authorities continue to defy the Council of Europe by "increasing the number of political prisoners." "Through its puppet court, the regime has punished yet another disobedient citizen, raising the number of political prisoners to 60," the HAK said in a statement.

Sarkisian Regime Avoids PACE Punishment Again

Continued from page 1

tion about processes taking place in Armenia."

"I am convinced — and we have warned Council of Europe structures about that — that the Armenian authorities are stalling for time," said Zurabian. "They are doing everything to keep people in prison as long as possible."

"If the past is any indication, the Armenian authorities have almost certainly made this proposal in order to win time and find some way of circumventing the problem," the HAK said in a statement on Wednesday.

The opposition alliance also argued that most of about 60 opposition members and supporters remaining in

prison have been charged under different articles of the Criminal Code. "Does the focus on articles 225 and 300 mean that the other cases will now be brushed aside?" it said.

The HAK further criticized Prescott and Colombier for avoiding any meetings with opposition representatives during their last trip to Yerevan. "Had they done so, they would have been able to check their information more carefully, and more generally, take into account the input of the other side in the internal conflict of Armenia when preparing their amendments," it said. "They have not done so, and we believe the quality of their report, and consequently the credibility of the PACE, has suffered as a result."

SUPER BOWL XLIII

Sunday, February 1, 2009

Doors Open at 1PM
Kickoff at 3:30 PM

Kebab Sandwiches

Soujouk Sandwiches

Projected on a
10 FOOT SCREEN

HOMENMEN AGOUMP
1060 N. Allen Ave.
Pasadena, CA 91104

Marginalization May Pose Threat to Security of Armenia

By Manvel Sargsyan

The most characteristic thing about the current stage of political development of Armenia is its philosophical nature. The quest for the ways of solution of the government crisis in the country began in the sphere of ideas and basic values. At least, the pro-government forces of Armenia launched such a debate. For a long time, it was considered that there is no political struggle based on ideas in the country. And now the time of ideological struggle has come. The native politicians and the nomenclature intelligentsia are persuading people that the "five thousand-year-old nation" has nothing in common with the European values, and there is no place for Armenia in United Europe which encroaches upon the sovereignty of Armenia. It is announced that every freedom is secondary and national unity is primary. Naturally, it is not announced around what the nation should come together, otherwise the meaning of this "cunning" philosophy would be lost.

If this is the ideological struggle, it would be better if the political struggle in Armenia remained "ideology-free". It would be possible to take the above mentioned notions in inverted commas and wash hands. However, what is underway is not safe. And the problem is not Western values and their opponents. The problem is that the most ideology-free and cynical struggle for government is the claim of having an ideology. Especially when this claim is made by marginal (rejected by the society) groups. It is even worse if it is done by the marginal who hold leverages of government.

The government of the marginal is always dangerous for the state. In fact, the state disappears as soon as it is turned into a reservation by the camp of the marginal. However, when the marginal aspire to isolating people and the state from their international opponents, their actions become highly dangerous for people. The history of the Armenian people is a vivid illustration of the struggle and deals of one marginal group or another with various powers. The unenviable national reality is the real result of this history. Modern Armenia deals with this phenomenon.

The marginal group which was rejected by the majority and maintained the government leverages through violence against the society sets forth "philosophical" justification of its right to handle the fate of the nation. It should have been expected that at some moment it would be announced to the nation that it has nothing in common with the European values. It should also have been expected that the abstract national unity (actually unification around the marginal who usurped power) would be declared a value which is above freedom and everything else. The time has come. The marginal took the path for identification of their own values with the values of the nation. More exactly, they adjusted the nation to their own values. It is suggested to see the "greatness of the nation" in that.

The marginal have no other way. Those who are rejected in the country always look for support outside the country. And if someone else outside rejects the values and intentions of the marginal, they launch blackmail in all the directions. Such are the mores of the marginal. In today's Armenia the oligarchs rejected by the society have appeared in their shoes, who have usurped power through violence. They usurped and were rejected. Now the actions of the camp of the marginal determine political life of Armenia inside and outside its borders.

One may become convinced of the limitless cynicism of the marginal who have cornered themselves in their home country from the mere display of values. The Armenian government relied on the West in the past few years. Now they hope to continue to but it is already clear that they also consider making the West accept their values because the West already refuses that. Moreover, it sets forth conditions. Everyone knows the story of the PACE. But on January 21 the new U.S. president Barack Obama announced to his people The time has come to reaffirm our enduring spirit; to choose our better history; to carry forward that precious gift, that noble idea, passed on from generation to generation: the God-given promise that all are equal, all are free, and all deserve a chance to pursue their full measure of happiness. It goes without saying that the perceptions of our oligarch-marginals and the perceptions of the west are different. However, this is not the worst thing for our marginals.

In Armenia they would somehow get adjusted to this. However, Obama stated that this is not the way of cowards, those who prefer rest to work, who only seek for wealth and glory. He addressed to those "who cling to power through corruption and deceit and the silencing of dissent - know that you are on the wrong side of history." He added the most "terrible" thing: we will extend a hand if you are willing to unclench your fist.

For several months the Europeans in the PACE demanded the impossible from the Armenian government, and now the U.S. president describes them as cowards. For our marginals match this description (corruption, deceit and the silencing of dissent). It makes them set to persuade people that they are right, and ask not to believe others. Never mind that the marginal identify their philosophy with the ideals of the five thousand-year-old Armenian people.

However, it would be unreasonable to overlook the disaster in this. It is common knowledge that the majority of the Armenian people and Serzh Sarkisian's camp are on opposite sides of history. But it is already absolutely serious when the leader of the most influential country of the world also thinks that this camp is not in the right place of the world history. For it turns out that the "camp" aims to drag the entire Armenian people onto the other side of history. They do not know where but they put it distinctly, Asia, where they think "national unity

is above freedom". It is clear why, they take it where they will get guarantees to their government posts and welfare.

This banal arrangement of interests and intentions in Armenia surprises few. Sometimes they say it is only blackmail. Of course, it is. But what is the purpose of this blackmail? To adjust to their values and mores? But is such a thing possible in the political world? If blackmail does not work, and Armenia is not sent to Asia, what will happen? Will the Armenian people benefit from this? Sometimes such jokes cause real trouble. Here there is something to consider. It should be clear that in this case the problem is not values but politics. Values determine the political climate. And political relations are serious. They affect the future and security of people and country.

In the struggle for government under the flag of "national unity" Armenia has lost its people (not the state but people) for a number of times. And in the course of history these tragedies happened to people with a political scheme identical to the current one. Allying with the Asian tyrannies confessing in other religions, the Armenian marginal forces crushed the traditional values of the Armenian people for several times, as well as the political protection of people. One may become convinced of this by studying two eras in the Armenian history. Just like now, the political alliance has not always matched the spiritual values of people. There were people who had other values. And they liked their own values and identified them with people's

values. More exactly, made people get adjusted to their values but under the flag of the religious orientation. Such were the times, everything was determined by the religious orientation.

Since the 5th century AC entire Christian peoples appeared to be marginal, getting isolated from spiritual and political values of those times. The Armenians were among them, who rejected the new Christian strand, duophysitism. Rejecting this new strand approved by Byzantium, the old Christians created a new religion, Islam. This made the Armenian Church even more marginal, which did not keep up with this new spiritual wave either. It is clear that both strands were going to crush all marginal remains. This is what happened in the next centuries. However, this is not the most terrible thing. The crushing was done through the Armenian marginal Christians.

Their activities among people had a destructive role. In the struggle for self-preservation the marginal focused on the quest for protectors outside, to get established inside the country, while the country was headed for the new spiritual values which united the entire

Continued on page 4

Come and join us with your loved ones to celebrate

Valentine's Day

An Italian affair

Saturday, February 14, 2009
8:30 pm

1060 North Allen Avenue, Pasadena

For tickets please call
(818) 391-7938

Proceeds of the event will benefit Massis Weekly

Tickets: \$35

Germany and the Armenian Genocide : New Book Released for UK Holocaust Memorial Day Offers Critical New Insights into Germany and the Armenian Genocide

Paul Leverkuehn, A German Officer during the Armenian Genocide: A Biography of Max von Scheubner-Richter, translated by Alasdair Lean with a preface by Jorge Vartparonian and a historical introduction by Hilmar Kaiser, London: Gomidas Institute, 2009, cxxx + 153 pages, map, photos, index, ISBN 978-1-903656-81-5, UK£17.00. Available from books@gomidas.org

One of the tangible links between the Armenian Genocide and the Holocaust is in the person of Max Von Scheubner-Richter, the German Consul in Erzurum in 1915 who later became a co-founder of the National Socialist (Nazi) Party in Germany, only our years later. This personal link to Adolph Hitler has led to much speculation about Hitler's intimate knowledge of the Armenian Genocide, and how such knowledge might have influenced the organisation of the Final Solution in Europe.

Scheubner-Richter was one of Hitler's most trusted and revered colleagues, one deemed irreplaceable by the leader following his death in the Munich Putsch of 1923. Given their close relationship it is unthinkable that the mass murder of an ethnic group that Scheubner-Richter witnessed was never discussed with Hitler who had a similar plan in mind for Jews. In "A German Officer During The Armenian Genocide", it is impossible to ignore the observations that Scheubner Richter makes about the Armenian Genocide, both verbally and in written correspondence, that were later to become features of the Holocaust.

A German Officer during the Armenian Genocide is a new English language biography of Scheubner-Richter, translated from the German original, and gives us unique insights into one of the most tantalising links between the Armenian Genocide and the Holocaust. This translation also includes a seminal introduction by the German historian, Hilmar Kaiser, who discusses Scheubner-Richter's involvement in the genocide of Armenians in 1915. Kaiser's introduction draws on German foreign office documents and other archival materials including Armenian testimonies, to bring fresh light to otherwise speculative and sometimes sensationalised discussions about Germany's involvement in the Armenian Genocide.

According to both the original German biography, which was written by a colleague of Scheubner-Richter in the Ottoman Empire, and Kaiser's introduction, Scheubner-Richter took a commendable position in trying to avert the destruction of Armenians. His contacts varied from direct relations with the Armenian prelate of Erzurum (Smpad Saadetian), and the provincial governor (Tahsin Bey), to various intermediaries and Armenian deportees. Scheubner-Richter also communicated his concerns to the German ambassador Hans Von Wangenheim in Constantinople, and thus created an archival record of what he observed around him. He was not the only German consul in the Ottoman Empire who acted to save Armenians, yet as in other cases, the German foreign office was confronted with the hard reality that the fate of Ottoman Armenian was an internal Ottoman matter, while the German priority had to be the maintenance of the Turko-German alliance and winning the war.

Consequently, German intercession on behalf of Armenians was limited, and this limitation allowed the Allied powers and some later commentators to allege German complicity in the destruction of Ottoman Armenians in 1915. A German Officer during the Armenian Genocide brings important new research into light for a more informed discussion and substantive analysis of the subject matter.

According to Ara Sarafian, the publication of A German Officer during the Armenian Genocide is part of the Gomidas Institute's ongoing commitment to engage the Armenian Genocide issue in a critical manner. This publication is the Gomidas Institute's second publication addressing German involvement in the Armenian Genocide.

stroyed or left for the West with people. However, what is more tragic, Byzantium which restored its dominance over Armenia displaced the old Christians, the supporters of the Asian despots (they were lucky because they moved to Cilicia and established a kingdom there) from the country.

However, the mores of the marginal in the country did not change over the time. Like the alliance with the Arabs in the 8th century, in the 13th century these forces allied with the Mongols. It ended in the final displacement of the Armenian people who moved to Eastern Europe. For the marginal, it was not good, the country without people appeared in the hands of the Asian despots succeeding one another. They could only consider their aspirations satisfied and take pride in a history of

millennia. And very few people are interested in what was created in Armenia during the periods of alliances with the eastern despots. Now we know that nothing. Whatever was created in Armenia in those centuries were in the period of sustainable development of the Armenian people as part of the Christendom. The ruins of the cathedrals of Avan, Zvartnots, Ani, as well as the "deadly" 8-10 centuries in Armenia are evidence to the balance of the "philosophical debate" in Armenia.

Dr. Ronald Marchese to Speak at Fresno State on "Armenian Constantinople"

Dr. Ronald Marchese will discuss his recent research in Constantinople/Istanbul with a talk on "Armenian Constantinople/Istanbul: Church, Society and Culture," at 7:30 PM on Wednesday, February 11, 2009. The lecture, part of the Armenian Studies Program Spring 2009 Lecture Series, will be held in the University Business Center, Alice Peters Auditorium, Room 191, on the Fresno State campus.

Dr. Marchese is professor of ancient history and archaeology at the University of Minnesota, Duluth and has spent the last several years documenting the rich cultural history of the Armenians in Constantinople, by studying the works of arts that the Armenians produced. He will accompany his talk with slides of some of the artwork that he has catalogued.

The objects he studies are symbolic representations of inherent beliefs that define a specific community. They are connected to Armenian Christian doctrine, the unity of the Christian community, the Armenian people's unwavering attachment to the Divine mysteries expressed in Christ's life and finally the glorification of God. Making objects for the Church was a pious act and each item produced and donated was considered a personal statement of faith.

Consequently, the history of a people can be documented by the physical objects they produce and use in daily life and ritual. Things embody social values, define moral and ethical principles as well as illustrate artistic achievement. The collection of objects in the Armenian Orthodox churches of Istanbul demonstrates the interconnection between material culture, artisanship, and communal belief. Featuring high levels of artistic and technical sophistication, objects of faith were commissioned by church members as personal and communal expressions glorifying God.

Like many collections, the Arme-

nian Orthodox Church treasuries in Istanbul contain objects that were never meant to be displayed in a museum, appear in a book or be part of a scholarly lecture. Their primary purpose was to serve, honor, and glorify God. They were a physical testament to religious belief that symbolized the intense spiritual conviction of the lay community.

The objects under study – those that make up a corpus of previously unstudied and unknown artifacts – are a physical reminder and tribute to a people who tenaciously maintained a national identity through the objects they produced, donated, and used in the celebration of their faith. They defined a unique style of religious art, the "Constantinople Style" that reflected the opulence and grandeur of a city many Armenians came to love as their own. Through their labor the city and the Church prospered and, in time, the community became one of the most important ethnic groups in Istanbul.

Dr. Marchese received his PhD from New York University and has a distinguished career in archaeology, having conducted research at the Plataiai Archaeological Excavation in Greece and at Tel Dor in Israel. He is the author of numerous articles and book chapters in the field. He is an alumnus of California State University, Fresno.

He is the author of the forthcoming book, *Splendor and Spectacle: The Armenian Orthodox Church Textile Collections of Istanbul*, M. Breu (Çitlembik Ltd., Istanbul), in press, 2008. He has authored several other books on art and weaving.

The lecture is free and open to the public.

Relaxed parking is available in Lot J or in the UBC Parking Lot, after 7:00PM.

For more on the lecture please contact the Armenian Studies Program at 559-278-2669.

Marginalization May Pose Threat to Security of Armenia

Continued from page 3

Christian world. It went but did not make it because it was hindered by the despots the Armenian marginal invited from Asia. The problem is not that the invited despots were bad, simply they were the enemies of Byzantium. And their only friends were the obsolete old Christians, the marginal whose main foe was the Armenian people.

The result of such an alliance was the regular expansion of eastern despots and the destruction of people. There was such destruction in the 8th century when the Christian church and the pro-West Christian nobility and the new Christian church were destroyed, allying with the Arabs, and people were displaced from the country. The nobility was de-

Armenian people. Some fell victim to the aggression of despots, others to the retribution of Byzantium. Yet the thirds were killed by the Turks centuries later. Instead, the marginal are safe and sound. And apparently they do not forget their traditions.

Hence, Serge Sargsyan's "camp" did not start from square one. Apparently some well-trained guys have persuaded him to study the subtleties of the philosophy of the Armenian marginal. The alliance with Asia at the expense of the freedom of people is the guarantee of government and personal welfare. At least, hope for such guarantees. However, Asia changed a long time ago, unlike Armenia, more exactly the Armenian marginal minority. However, the marginal of Armenia have no place to retreat. They did not estimate everything on March 1, and they will cling to everything. This is the danger of the philosophy of the Armenian marginal in 2008. There is nothing original about this philosophy. Instead, it poses a threat to the security of Armenia.

ՍՓԻՐԵԱՎԱՅ ՄԱՍԻՍ

«ԶԱՅԱԿԻՐ»Ի ՀԻՄՆԱԴՐՈՒԹԵԱՆ ՎԱԹՍՈՒՆ ՏԱՐԻՆԵՐԸ

Հպարտութեամբ եւ ուրախութեամբ կը յայտարարենք թէ այս տարի «Զաչակիր» թերթը կը բոլորէ իր հիմնադրութեան վաթսուամեակը:

Տարիները կը սահին եւ այսօր իր ետին կը թողու մեղուաջան աշխատանքի ու մամուլային արդիւնաւէտ գործունէութեան 60 տարիները:

Երջանիկ հանգրուան մըն է այս մեզի համար եւ առիթէն օգտուելով անգամ մը եւս ուշադրութիւն կը կեդրոնացնենք այդ 60 տարիներուն վրայ:

Սփիւռքեան թերթի երդիքին տակ խմբագիրներ, աշխատակիցներ եւ ամբողջ անձնակազմ մը միասնաբար ինչպիսի հերոսական ու գոհարեւելի աշխատանք պէտք է տանին, որպէսզի այդ հայ մամուլը գոյատեւէ, հետզհետէ գորանալով իր առաջնութիւնը շարունակէ ամբողջ 60 տարիները: Մեր թերթին երդիքին տակ ահաւասիկ այսպիսի աշխատանք մըն է որ կատարուեցաւ ու կը կատարուի:

Ուրեմն ասկէ 60 տարիներ առաջ «Զաչակիր» թերթը սկսաւ լոյս տեսնել 5 Մայիս 1948ին, հիմնադրութեամբ՝ ողբ.ք Հայկ ժամկոչեանի եւ Արշամ Տատրեանի, իսկ 7 Նոյեմբեր 1963ին լոյս տեսաւ «Զաչակիր» Շաբաթաթերթի Նոր Շրջանի առաջին թիւը, որուն հիմնադիր-խմբագիրը եղած է անբիծ հայրենասէր ողբ.Ք Սարգիս Պալայեան, տնօրէնը՝ յիշատակի արժանի ողբ. Ջալէյ Պալայեանը եւ արտոնատէրը՝ Տիկ. Այտա Սերվոբեան-Պալայեան: Իր բաժինը բերած է նաեւ տքնաշուն աշխատանքով ողբ. Նուպար Պալայեան: Սակայն Ս. Պալայեանի երկրէս վերջնականապէս մեկնելու պատճառաւ, 1979էն սկսան խմբագիր-տնօրէնը եղած է Ջ. Պալայեան եւ 1989էն մինչեւ այսօր անոր խմբագիրն է Ընկ. Աւետիս Մովսէսեան եւ տնօրէնը՝ Պրն. Մարտիրոս Պալայեանը, որ լոյս կը տեսնէ Հայկական Ընթերցասրահի հովանաւորութեան տակ:

Նշենք որ 1963-1989 տարիներուն «Զաչակիր» եղած է շաբաթաթերթ եւ 1989էն մինչեւ այսօր լոյս կը տեսնէ իբրեւ երկշաբաթաթերթ:

Յիշենք նաեւ թէ 1966-1972 տարիներուն «Զաչակիր» լոյս ընծայած է Մարզական-Երիտասարդական ամսօրեայ յաւելում մը եւ 2001էն մինչեւ այսօր կը հրատարակէ «Միժեռնակ» եռամսեայ երաժշտական յաւելում մը, խմբագրութեամբ՝ արուեստագէտ Հայկ Աւագեանի:

Պէտք է ըսենք որ 1963էն մինչեւ այսօր շատ բան փոխուած է հայ թէ միջազգային մամուլի իրականութեան մէջ: Ժամանակին թերթիս կ'անդրադառնար հայրենի, եզրափակող եւ սփիւռքահայ լուրերուն, ինչպէս նաեւ եզրափակող քաղաքական իրադարձութիւններուն, սակայն այսօր գոյութիւն ունին հաղորդումներու զանազան ժամանակակից այլ ձեւեր լուրերը

տարածելու համար, ինչպէս՝ ինթերնէթ, տիշ եւ կայքէջեր, որոնց միջոցաւ հանրութիւնը ժամ առ ժամ կրնայ հետեւիլ հայկական, տեղական եւ միջազգային անցողադրձերուն: Եւ քաղաքական դէպքերը այնքան արագ կը գարգանան որ երկշաբաթաթերթի մը էջերը անկարող են հետեւողականօրէն ներկայացնել զանոնք:

Իրողութեան մէջ ժամանակակից բոլոր միջոցները չեն կրնար փոխարինել տպագիր հայ մամուլը եւ հայ մեարտպեան գիրքերը, որ մուտք կը գործէ ամէն բաժանորդի յարկէն ներս: Վերջապէս կան կայքէջեր, որոնք այլ լեզուներով տեղեկութիւններ եւ լուրեր կը հաղորդեն, սակայն դժբախտաբար այդ բոլորը պիտի չչափողին փոխարինել հայ մամուլին ջերմութիւնը:

Եթէ օտար միջազգային մամուլը հիմնուած է նիւթական ակնկալութիւններով, սակայն հայ մամուլը միշտ եղած է ու պիտի ըլլայ ոչ շահաբեր ձեռնարկ, այլ հաստատուած կ'ըլլայ ընդհանրապէս անասկարկ նուիրումի ու լման նուիրագործման վրայ:

Քնական է նշմարած էք որ «Զաչակիր»ը գաղափարական դիմագիծ ունի: Արդարեւ առաջնորդուած ենք մայր կուսակցութեան՝ Ս.Դ. Հնչակեան գաղափարական հիմունքներէն, կ'արտացոլենք ինչ որ Հնչակեան կուսակցութեան ի նպաստ կ'արտայայտուի:

Հայաստանի քաղաքական կեանքին առընչութեամբ, կը բաւարարուինք միայն կարեւորագոյն լուրերու յիշատակութեամբ: Եւ մնալով հաւատարիմ մեր սկզբունքներուն, միշտ վեր կ'առնենք հայ ժողովուրդին շահերը, ըլլայ ան հայրենիքէն ներս կամ դուրս, որովհետեւ մեզի համար առաջնակարգ տեղ կը գրաւէ մայր հայրենիքին արժանիքները եւ անոր զաւակներուն ապագան: Չէզոք ու անկողմնակալ մերձեցումով կը ցոյցնենք հայրենիքի այժմու վիճակն ու անցուղադրէրը:

Նեցուկ կը կանգնինք բոլոր այն արժանի արուեստագէտներուն, որոնք պատուաբեր արդիւնքներ ձեռք կը բերեն, կամ մշակութային ձեռնարկներ կը կատարեն, առանց որեւէ խտրականութեան: Վերջապէս համոզուած ենք որ հայ մամուլը պէտք է արտացոլացու մը ըլլայ իր անմիջական շրջապատին: Այս առնչութեամբ կը գրենք հայ երիտասարդին ուսումնական յաջողութիւնները եւ որեւէ երիտասարդի մասին որ շինիլի աշխատանք կամ հայրենասիրական նպաստ կը բերէ իր ազգին ու հայրենիքին:

Նոյնպէս վեր կ'առնենք եզրափակող եկեղեցական, ազգային եւ մշակութային գործունէութիւնը իրենց զրական եւ բացասական կողմերով: Սակայն այս բոլորէն աւելի կարեւորը հայ գիրն է որ կանոնաւոր կերպով մուտք կը գործէ հայ տուն: Ահա այս է արդէն

սփիւռքահայ մամուլի մը գլխաւոր պարտաւորութիւնը, այսինքն՝ հայ ընտանիքը կապել իր հայ լեզուին հետ: Եւ թերթիս խմբագրութիւնը միշտ կը փորձէ հաւատարիմ մնալ այս նուիրական պատգամին, ջանալով որ նոր սերունդը սիրով կարգայ իր մայրենի լեզուով տրուած լուրերն ու յօդուածները:

Պիտի չուզենք անդրադառնալ թերթ մը հրատարակելու մեծածախս գումարներու մասին, միայն պիտի չիշենք որ ամէն տարի կ'աւելնան ծախսերը կեանքի սղութեան պատճառաւ եւ այս բոլորը կ'ըլլան անձնական նուիրական միջոցներով:

«Զաչակիր»ի հրատարակութեան ամբողջ շրջանին ըսինք ինչ որ մեզի ճշմարտի թուեցաւ, կեղծ չարքանք չմտտեցինք ասոր կամ անոր, վասն նիւթական ակնկալութեան: Կը մատնանշենք եւ կը քննադատենք ինչ որ սփալ կը տեսնենք: Այսպէս է որ «Զաչակիր» դարձած է հազարաւոր ընթերցողներու սիրելին, տրուած ըլլալով որ կը գրենք լուրերու վստահելի աղբւրներէ:

«Զաչակիր»ին եւ ընթերցողին միջեւ հիանալի միասնութիւն մը գոյութիւն ունի: Վստահ ենք որ դեռ պիտի շարունակուի երկար

տարիներ եւ բազմաթիւ առիթներ պիտի ունենանք միասնաբար տօնելու ուրախառիթ այլ հանգրուաններ:

Յիշող տարուան սեմին անհուն սիրով կ'ողջունենք մեր սիրելի աշխատակիցներն ու ընթերցողները եւ սրտազին շնորհակալութիւն կը յայտնենք անցեալի ու ներկայի բոլոր այն երախտաշատ անձերուն, որոնք որեւէ բանով մը իրենց բաժինը ունեցան եւ կ'ունենան արձանագրուած նուաճումներուն մէջ: Վերջապէս երախտաբար իսօք կ'ողջենք բոլոր այն հին ու նոր հիմնադիրներուն, աշխատակիցներուն ու բարեկամներուն, որոնք 60 տարուան ընթացքին, միջոցներ ու եռանդ չխնայեցին «Զաչակիր»ը վառ պահելու:

«Զաչակիր»ի յարատեւումը եզրափակող մէջ, 60 տարիներու մամուլային վաստակով, ընտիր թուրթով ու խնամեալ տպագրութեամբ, յոբելինական փայլուն անկիւնադարձ մըն է, ուր կը խայտան հոգիները «Զաչակիր» մեծ ընտանիքի անվերադարձ մեկնած հիմնադիրներու, խմբագիրներու եւ աշխատակիցներու:

Յարատեւութիւն կը մաղթենք «Զաչակիր»ին, իր հիմնադրութեան 60-ամեակին առթիւ:

ՀԱՆԳԻՄԱԻՈՐ ՍՈՒՐԲ ՊԱՏԱՐԱԳ ԵՒ ՄԱՏԱՂՈՐՀՆԷՔ ԻՍԹ ԼՈՍ ԱՆՃԵԼՍԻ ՍՈՒՐԲ ՍԱՐԳԻՍ ՀԱՅՑ. ԵԿԵՂԵՑԻՌՑ ԱՆՈՒԱՆԱԿՈՉՈՒԹԵԱՆ ՏՕՆԻ ԱՌԹԻՐ ԿԻՐԱԿԻ, ՓԵՏՐՈՒՍՈՒ 8, 2009

Առաւօտեան ժամերգութիւն ժամը 9:30 ին
Սուրբ Պատարագ ժամը 10:30 ին

ՊԵՏԻ ՊԱՏԱՐԱԳԷ ՈՒ ՔԱՐՈՉԷ
ԹԵՄԻՍ ԲԱՐԵՆՆԱՍ ԱՌԱՋՆՈՐԴ՝
ԳԵՐՇ. ՏԷՐ ՅՈՎՆԱՆ ԱՐՔ. ՏԷՐՏԷՐԵԱՆ

Առընթերակայութեամբ՝ Եկեղեցոյ Հովիւ
Արթ. Տէր Նարեկ Ա. Քինյ. Մատարեանի

Առաւօտեան ժամերգութիւնները և
Սուրբ Պատարագի երգեցողութիւնը պիտի կատարէ՝
ԽԱՉԱՏՈՒՐԵԱՆ ԴՊՐԱՅ ԴԱՍ ԵՐԳՉԱԽՈՒՄԲԸ,
«Կոմիտասեան» բազմաօայն եղանակաւ,
Ղեկավարութեամբ՝ Բրշ. Ստեփան Սրկ. Կէօպիւմեանի
Երգեհոնահարութեամբ՝ Ովսաննա Մեղրիկեանի

Մասնաւոր հոգեհանգստեան պաշտօն պիտի կատարուի
Եկեղեցոյս հիմնադիրներուն, բարերարներուն,
հոգաբարձուներուն և բոլոր այն անդամներուն,
որոնք անդարձ բաժանուած են մեզմէ:
Արարողութիւնէն յետոյ, տեղի պիտի ունենայ Մատաղի
Օրհնութիւն և պիտի բաժնուի ներկաներուն:
Կը հրաւիրենք հաւատացեալները ներկայ գտնուելու եւ
մասնակցելու արարողութեանց և մատաղին:

Այն հաւատացեալները որոնք ուխտ մը կամ փափաք մը ունին և
կուզեն օգտակար ըլլալ Սուրբ Սարգիս Եկեղեցիին նիւթապէս
մասնակցելով մատաղին, թող հեռաձայնէն եկեղեցի հեռուեալ
թիւով՝ (323) 269-0907

700 S. LA VERNE AVE. E. LOS ANGELES, CA 90022

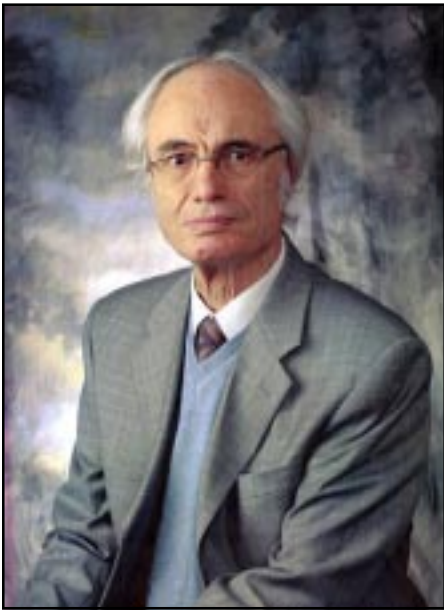
Չեր Ճանուցումները Վստահեցէք
«Մասիս» Շաբաթաթերթին

T: (626) 797-7680 F: (626) 797-6863
massis2@earthlink.net
www.massisweekly.com

ՊԱՂՈՒԹԱՅԻՆ

ԵՐԱԺԻՇՏ ՏԻԳՐԱՆ ՄԱՆՍՈՒՐԵԱՆԻ 70 ԱՄԵԱԿԸ

Կիրակի, Յունուար 18, 2009, կէսօրէ ետք ժամը 3:00էն սկսեալ, երաժշտասէր խառն հասարակութիւն մը, հայ եւ օտար, լեցուցած էր Լոս Անճելոսի գեղեցիկ սրահներէն մէկուն, «Zipper Hall» ճանչցուած դահլիճը: Առիթը կը հանդիսանար «Դիլիճան» երաժշտական շարքի 4րդ համերգը, շարք որուն ծնունդ տուողը կը հանդիսանայ Լարք երաժշտական ընկերութիւնը, իր անխոնջ եւ տաղանդաւոր գեղարուեստական ղեկավար Վաչէ Պարսումեանի հսկողութեամբ եւ նոյնպէս տաղանդաւոր ջութակահար Մովսէս Պողոսեանի անմիջական ղեկավարութեամբ: Այս համերգը եւս մաս կը կազմէ «Դիլիճան» միաւորի երաժշտական առաքելութեան, որ կը հանդիսանայ ցարդ կոխուած արահետներէն դուրս ելլելով, իրարու հետ ներդաշնակ կապ մը ստեղծող ժամանակակից հայ երաժշտութեան եւ միջազգային դասական երաժշտութեան միջեւ: Այսպէսով կարելի կը դառնայ «Դիլիճան»ի երաժշտական կատարումները գերծ պահել գոտի նեղ-ազգային պատկանելիութենէն եւ գանոնք դարձնելով միջազգային: Աւելին կայ տակաւին, «Դիլիճան» կը փորձէ իւրաքանչիւր անգամ կատարել ժամանակակից հայ երաժիշտներու նոր յորինումները, եւ գանոնք առաջին անգամ ներկայացնել, համաշխարհային գետնի վրայ: Տրամադրութիւն կայ մանաւանդ երիտասարդ հայ յորինողներու ստեղծագործութիւնները ներկայացնելու լայն հասարակութեան: Այս է նաեւ պատճառը որ երաժշտասէր մնալուն հասարակութիւն մը ներկայ կ'ըլլայ իւրաքանչիւր համերգին, եւ այս տարի, «Դիլիճան»ի 4րդ տարեշրջանն է, որուն 4րդ յայտագիրը կը կազմէ Կիրակի, 18 Յունուարի յայտագիրը:

Թաւջութակի «քոնչերթօն»: Այս արուեստագէտը յատկապէս կը սիրէ ժամանակակից հեղինակներու գործերէն կատարել: Ուրեմն, այս երեք հրաշալի կատարողները մոզական պահեր ստեղծեցին մեզի, Կիրակի օրուայ իրենց վերին աստիճանի հետաքրքրական, թէեւ քիչ մը սովորականէն աւելի վերացական կտորներու ընտրութեամբ: Այսպէս, յայտագիրը ունէր երեք բաժիններ, սկսելով հունգարացի երաժիշտ Կէորքի Քիւրթակի անուրջային եւ տպաւորիչ կարճ, 10-11 մասերէ բաղկացած մէկ գործի կատարում, որ կը յատկանշուէր քիչ մը երազային, քիչ մը անբացատրելի բովանդակութեամբ:

Երկրորդ մասը մախսթրօ Տիգրան Մանսուրեանի նոր մէկ ստեղծագործութիւնն էր, որ ներկաներուն հրամցուեցաւ իր 70-ամեակին առիթով: Ճոխ եւ ժամանակակից հանգամանք ունի Մանսուրեանի բազմատեսակ վաստակը օրքեսթրային գործերէն մինչեւ իր սոնատները, քոնչերթօնները, սենեկային երաժշտական, ինչպէս նաեւ առանձին գործիքներու համար ստեղծագործութիւնները: Այս անգամ եւս, Մանսուրեան յորինած էր «String Trio» կոչուած կտոր մը, որ արժանացաւ ներկայ խանդավառ հասարակութեան լուրջ գնահատանքին: Մովսէսեան-Քաշաբաշեան-Տը Սարամ եռեակի կատարումի աւարտին, մախսթրօն բեմ հրաւիրուեցաւ եւ ժողովուրդը յտընկալս յայտնեց իր գնահատանքը:

Ընդմիջումէն ետք, արուեստագէտ եռեակը, շուրջ մէկ ժամ տեւող եւ անմահ Մոցարթի ստեղծագործութիւնն էր «Diverimento» նկարագրուած մէկ գործի մատուցումը կատարեցին, գործ մը որ յազեցած էր այդ երիտասարդ հանճարի յատուկ ճոխութեամբ, գանազանութեամբ եւ թեթեւութեամբ:

Մէկ խօսքով, բացառիկ յայտագիր մըն է որ ներկաները վայելեցին, միեւնոյն ատեն իրենց յարգանքի տուրքը տալով հայ ապրող մեծագոյն երաժշտական

վարպետ, Տիգրան Մանսուրեանին, իր 70 ամեակին առիթով:

Յայտնեք նաեւ որ համերգէն անմիջապէս ետք «Լարք»ի երաժշտական ընկերութեան հրաւէրով, եւ իրենց կեդրոնատեղիէն ներս, տեղի ունեցաւ հիւրասիրութիւն-տօնակատարութիւն մը ի պատիւ Տիգրան Մանսուրեանին, իր 70 ամեակին ուրախ առիթով: Վարպետին շնորհաւորեցին ներկաներէն, մախսթրօ

Վաչէ Պարսումեան, «Լարք»ի տնօրէնուհի Թագուհի Արզումանեան, փրոֆ. Օշին Քէշիշեան, Թաւջութակահար Ռոհան Տը Սարամ, եւ այս սողերս ստորագրողը:
Երկար եւ ստեղծագործական ճոխ կեանք կը մաղթենք համակրելի մախսթրօ Տիգրան Մանսուրեանին, որ շարունակէ հայ երաժշտական երկնակամարը ճոխացնել իր ստեղծագործութիւններով:
ՅՍ

ՅՈՒՐՈՒԱԾ ԱՐԺԱԿԱԳԻՐ
ՄՏԵՓԱՆ ԱԼԱԶԱԶԵԱՆԻ
ԾՆՆԴԵԱՆ 85-ԱՄԵԱԿԻՆ

- Կազմակերպութեամբ՝
Հայկական Բարեգործական Ընդհանուր Միութեան
Թեքեան Մշակութային Միութեան
Համազգային Գրքական եւ Մշակութային Ընկերակցութեան
Նոր Սերունդ Մշակութային Միութեան
Վկայութիւններ
ՍԻԼՎԱ ԳՐԳՈՒՏԻԿԵԱՆ
ԱԿԱԳԵՄԻԿՈՍ ԼԵԻՈՆ ՀԱՅՎԵՐՏԵԱՆ
ԱԿԱԳԵՄԻԿՈՍ ՍԵՒՄ ԿՐԶՈՒՄԵՆԵԱՆ
ԱԿԱԳԵՄԻԿՈՍ ԵԳՈՒՐԳ ԶՐԲԱՇԵԱՆ
Ելոյք կ'ունենան՝
ՓՐՈՅ. ՕՇԻՆ ՔԵՇԻՇԵԱՆ
ՎԱՉԷ ՍԵՄԵՐՅԵԱՆ
Հանդիսավար՝
ՏՈՔԹ. ԿԻՐԱԿՈՍ ՄԻՆԱՍԵԱՆ
Գեղարուեստական յայտագիր
Ասմունք՝ ՆՈՒՆԷ ԱՌԵՏՈՒՄԵԱՆ
ԻՐԱՆԱՀԱՅ ՄԻՈՒԹԵԱՆ ԵՐԳՉԱՅՈՒՄԸ
Ղեկավար՝ ՄԻՔԱՅԵԼ ԱՌԵՏՈՒՄԵԱՆ
ԼԵԼԻԱ ՊԱՐԱՆՈՒՄԸ
Պարուսույց՝ ԼԵԼԻԱ ՄԱՐԳԱՐԵԱՆ

ԿԻՐԱԿԻ, 8 ՓԵՏՐՈՒԱՐ, 2009, Կ.Ե. ԺԱՄԸ 6:00-ԻՆ
Հայաստանեայց Եկեղեցւոյ Արեւմտեան Թեմի
Առաջնորդարանի Գալայճեան սրահին մէջ
3325 N. Glenoaks Boulevard, Burbank

ՄՈՒՏՔԸ ԱԶՍ

ԼՈՍ ԱՆՃԵԼՈՍԻ «ՄԻՓԱՆ» ԵՐԳՉԱԽՈՒՄՔԻ ԶԻՄՆԱԴՐՈՒԹԵԱՆ 30 ՏԱՐԻՆ

Այս տարի լրանում է Լոս Անճելոսի «Միփան» երգչախմբի հիմնադրութեան 30 տարին: Յոբելիական համերգ-երեկոյին պատրաստուելու համար, երգչախմբի հիմնադիր, գեղարուեստական ղեկավար ՀԵՆՐԻԿ ԱՆԱՍԵԱՆԸ հրաւիրում է երգչախմբի բոլոր հին եւ նոր անդամներին առաջին փորձին, Յունուար 26ին, երեկոյեան ժամը 8ին, մասնաորոյի բնակարանում:
Մանրամասնութիւնների համար հեռաձայնել՝ (323) 466-3726, (323) 660-7152, (626) 797-9788:

ԸՆԿԵՐԱՅԻՆ

ԱՄԱՆԴԱԿԱՆՆ ՈՒ ՆՈՐԸ ԱՐԴԻ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ ՄԷՋ

Նորոգող հմուքեաց, Նորոգեա եւ գիս, Նորոգ գարդարեա: ՆԵՐՍԵՍ ՇՆՈՐՀԱԼԻ

ԱԶԱՏՈՒՀԻ ՍԻՄՈՆԵԱՆ

Ընկերութեան կեանքի պատմական հոլովոցին մէջ, աւանդական ու նորը իրարու ազդեցութեամբ շղթայի մը օղակներն են: Իւրաքանչիւր սերունդ կը բերէ իր նպաստը՝ օղակ մը եւս աւելցնելով մայր շղթային եւ պահելով շարունակականութիւնը մարդկային քաղաքակրթութեան ընթացքին: Յեղափոխութիւններու, պատերազմներու, արագ թափով յառաջացած ընկերային հիմնական յեղաշրջումներու ընթացքին, եթէ նոր օղակ մը չաւելնայ նախկինին վրայ, կապը կը խզուի անցեալին ու ներկային միջև: Ատոր որպէս հետեւանք, չփոթ մը կը ստեղծուի մարդկային ընկերութեան ներկայի ու ապագայի նպատակներուն շուրջ, անելի վիճակի կը մատնուի մարդկութիւնը, ճշմարիտ ճամբան կը կորսնցնէ ան:

Նման անելի մատնուած է 20-րդէն 21րդ դար անցումի մէջ գտնուող մարդկային ընկերութիւնը: 20րդ դարը թատերաբեմ հանդիսացաւ երկու համաշխարհային պատերազմներու եւ արհեստագիտական հսկայաբայլ յառաջդիմութեան: Այդ պատճառաւ հսկայ պարապոթիւն մը ստեղծուած է մարդկային մշակոյթի աւանդութիւններուն եւ ներկային միջև, որովհետեւ օղակը խոյս տուած է: 20րդ դարը կը յատկանշուի մարդկութեան հանդէպ ամենէն անգութ վայրագութիւններով, սկսելով Հայոց ցեղասպանութենէն, նացի բարբարոսութիւններէն: Թէքնիքի հսկայաբայլ յառաջդիմութեան հետ զուգահեռ կ'ընթանայ մարդու հանդէպ վայրագութիւնը:

Այս տուեալներու լոյսին տակ, ամէն հասնող նոր սերունդ, պատասխանատուութիւն զգալու է վերահաստատելու, վերասահմանելու ընկերութեան նպատակները: Վերատեսութեան ենթարկելու է աւանդական արժէքները, մեթոտները: Իւրաքանչիւր նոր սերունդ պէտք է նոր պայմաններէն թելադրուող լուծումներ առաջարկէ, միջոցառումներ որդեգրէ: Այս է ներկայ սերունդին առջեւ դրուող մարտահրաւերը: Եթէ աւանդական այս սկզբունքները մնայուն կերպով չվերահաստատուին, կը մոռցուին: Գաղափարները կը մաշին ո՛չ թէ անոր համար որ ճշմարիտ չեն, այլ որովհետեւ անոնք պէտք է վերաթեւոցողութիւն ամէն դարու յատուկ ոճով: Միջոցառումներն ու մեթոտները հարկաւոր է փոխել, պատշաճեցնելու համար ներկայ իրականութեան: Ընկերութեան նպատակները եւ մարդկային հիմնական արժէքները պէտք է կրկին անգամ շեշտուին, անոնց տալով նոր տարագ եւ գունաւորում, մեկնելով այսօրու ընկերութեան պահանջներէն:

Այսօր մարդիկ ինքզինքնին անզօր կը զգան ազգային եւ միջազգային իրադարձութիւններուն առաջ: Փոփոխութիւնները այնքան մեծ են, որ կը կարծուի թէ աւանդութիւնն ու ժառանգութիւնը ժամանակավրէպ հասկացողութիւններ են եւ լուծում չեն բերեր իրենց ներկայի դիմագրաւած խնդիրներուն:

Սակայն, վտանգը չի գար այնքան խնդիրներու տարողութենէն, որքան աւանդակներէն ըն-

դունուած հիմնական սկզբունքներու տկարացումն է անոնց վերացումն: Նաե՛ւ՝ միջոցներու եւ նպատակներու միջեւ ստեղծուած շփոթէն:

20րդ դարու վերջաւորութեան, մարդու տիրապետութիւնը նիւթին վրայ հասած է հզօր իշխանութեան: Համակարգիչներու, մարդամեքենաներու, անջրպետի գրաման, բժշկական նորանոր գիտեցողութիւններու, էլեկտրոնագիտութեան յառաջդիմութիւնները մարդկութիւնը կը շրջապատեն: Սակայն, այդ յառաջդիմութեան հետ բաղադրած՝ մարդու գիտութիւնը, անոր մտքին, հոգիին, հոգեբանութեան, ընկերային ինդիւստրիաներուն, դաստիարակութեան, հասարակական վերաբերող այլազան ինդիւստրիեր կը մնան ամբողջութեամբ չպեղծուած մարդեր: Կատարուածը ոչինչ է բաղադրած գիտական եւ արհեստագիտական յառաջդիմութեանց: Մարդու գիտութիւնը ետ մնացած է խղճալիօրէն:

Ո՞րն է ուրեմն դարուս չափանիշը. արհեստագիտական յառաջդիմութիւնը թէ մարդկային ու հոգեկան արժէքներու առկայութիւնը ընկերութեան կեանքին մէջ: Վերջին հաշուով մեր թոռները 21րդ դարու վերջաւորութեան շատ աւելի մեծ գիտական հսկանք պիտի յառաջացնեն, քան ինչ որ ունինք եւ որոնցմով կը զմայլինք այսօր: Ինչպէս մոմի լոյսը էլեկտրականութեան հետ բաղադրած տկար է ու անզօր, ձիով քրուած կառքը անբաղդատիելիօրէն դանդաղ՝ օդանաւային ներկայ արագ ճարտանքներուն դիմաց, նոյնպէս մեր ներկայ յառաջդիմութիւնները ապագային պիտի համարուին չնչին:

Աւանդականը մշակոյթն է, մարդուն ստեղծագործութիւնն է արուեստներու, գրականութեան, երաժշտութեան, ճարտարագիտութեան եւ յարակից մարզերու մէջ: Ընկերութեան համար անոր ստեղծած օրէնքներն են, անոնց ժողովրդավարական բնույթը, նաեւ մտածումի ազատութիւնը, իրաւունքներու հանդէպ յարգանքը, կրթութիւնը, ընտանիքը, կրօնը:

Քաղաքակրթութիւնը նորն է, արդիականը, թէքնիքը, գիտական յառաջդիմութիւնները, նիւթական շօշափելի իրագործումները:

Այսօրուան սերունդին պարտքն է գիտական նուաճումներն ու արհեստագիտական սիրանքները օգտագործել մարդուն համար, անոր առողջութեան, բարօրութեան ու երջանկութեան համար: Այդ ձեւով է, որ նոր օղակը կապած կ'ըլլանք ընկերութեան պատմական մայր շղթային եւ անարգել կը յառաջանանք մեր սերունդին վիճակուած պատմական դերը կատարած ըլլալու հոգեկան բաւարարութեամբ:

Ներկայ դարու ազդեցութիւնը մարդ անհասին վրայ կը բնորոշուի՝ անոր աւանդակներէն ջատագովուած բարոյական նկարագրի եւ բարոյական ամէն կարգի արժէքներէ մերկացումով եւ նիւթական արժէքներու վրայ դրուած շեշտով: Մարդը մարդ դարձնողը իր նկարագիրն է, բարոյական կենդանացիքը: Աւանդական մարդը նկարագիր ունեցող մարդն է, որ սկզբունքներ ունի եւ ուրեմն կայուն է իր կեցութեանքներուն մէջ, ամէն օր տեսակէտ ու սկզբունք չի փոխեր: Ան

խոստումները կը յարգէ, ինչ որ ալ արժեն անոնք: Բարեկամութիւններու հանդէպ հաւատարիմ է եւ վաղանցուկ շահերու համար չի գոհեր գանտնք: Կը մնայ հաստատ ու ամուր իր յանձնարարութիւններուն նկատմամբ, մինչեւ վերջնական լուծումի հասցնելով գանտնք: Այսօր պակասը կայ այդպիսի յանձնարարութեան հոգեկան բարեմասնութիւն ունեցող մարդոց: Թէեւ նման հոգեկան, ազգային, բարոյական ու մտաւորական շնորհներով օժտուած մարդը իրեն արժանի յարգանքը չի վայելեր այսօրուան ընկերութեան մէջ, եթէ իր այդ բոլոր բարեմասնութիւններուն չընկերանայ նաեւ նիւթական բարեկեցութիւնն ու հարստութիւնը:

Այսօրուան մարդը պարպուած է մարդը մարդ դարձնող յատկութիւններէն: Հաշիւ է ամբողջութեամբ: Իր ամէն մէկ քայլն ու մշակած բարեկամութիւնը անպայմանօրէն չա՛հ մը կը հետապնդէ: Առանց խղճահարութեան կը դաւաճան է իր բարեկամութիւններուն եւ սկզբունքներուն, որովհետեւ պատահապաշտ նկարագիր ունի: Ներկայ մարդը առաւելութիւններ շատ ունի... զարգացում, լեզուներու իմացութիւն, ճամբորդական լայն փորձառութիւններ եւ դիւրութիւններ, միջազգային յարաբերութիւններ ու կենցաղային բարձր մշակոյթ: Սակայն, երբ առիթը կը տրուի մօտէն շփուելով ճանչնալու արտաքին շարքին ետին կանգնած մարդը, յուսախաբուութիւնը կը պատէ քեզ, քանի որ ներքին մարդը, յուսախաբութիւնը կը պատէ քեզ, քանի որ ներքին մարդը, բարոյականի տէր մարդը անհետ կորած է իր մէջ:

Մարդու, աւանդականօրէն ընդունուած արժանիքներուն եւ հոգեկան բարեմասնութիւններուն նախնայը կը բացատրուի նաեւ անոր կրօնական հաւատքի տկարացումով: Քրիստոնէական կրօնը հիմքն է բարոյականութեան, եւ քանի որ մարդիկ գայն մէկդի դրած կ'ապրին ու կը գործեն արդի ժամանակ-

ներուն՝ հիմնականին մէջ անհատու ու անկրօն՝ զարմանալի չէ որ մարդը դարձած է անմարդկային իր արարքներուն, ապրելակերպին եւ զգալու կերպին մէջ: Ներկայ յուսահատական կացութիւնը շրջելու համար, անհրաժեշտ է անհատ մարդուն կողմէ, խոր ինքնաքննութիւն մը իր կեանքի նպատակներուն շուրջ, մարդու եւ Աստուծոյ վերադասաւորման եւ կրօնական հաւատքի առնչութեան՝ իր առօրեայ կեանքին հետ: Այս բոլորը կատարուելու են յատկապէս առաջնորդութեամբ եւ օգնութեամբ մեր ժողովուրդի ամենակեղրոնական ու ազդեցիկ աւանդութիւնը մարմնացնող Հայց. Եկեղեցւոյ: Այսօրուան անհատի կեանքին համար անհրաժեշտ է սակայն, որ եկեղեցին ծէսէն ու արարողութենէն վեր՝ հանապազօրեայ հոգեկան սնունդ ջամբէ իր հաւատացեալներուն, վերասահմանէ քրիստոնէական սկզբունքները՝ արդի կեանքի պայմաններու լոյսին տակ: Վերահաստատել աւաղականօրէն մեզի հասած մեր հայրերու հաւատքին էական տարրերը եւ ուղղութիւն տալ այսօրուան մարդուն՝ լուծելու իր հարցերն ու դժուարութիւնները արդի շփոթահար ընկերութեան մէջ:

Հայ ընտանիքը կը ներկայացնէ մեր ժողովուրդի աւանդներու պահպանման ամենակարեւոր հաստատութիւնը ու անոր կարեւոր իրագործումը դարերու ընթացքին: Տան մեծերը՝ մեծ հայր, մեծ մայր, զաւակներ, հարսեր, թոռներ՝ մէկ երգիքի տակ կ'ապրէին ամենայն կարգապահութեամբ, ականածանքով ու համակերպումի սքանչելի ոգիով: Օրհնութիւն կար տան մէջ, երջանկութիւն: Այսօրուան ընտանեկան կեանքը, սակայն, կարելի է անոր հիմնական գիծերը փոխանցել նոր սերունդին՝ որպէս աւանդութիւն: Զօր օրինակ, զոյգերուն իրարու հանդէպ ունեցած սէրն ու հաւատարմութիւնը, ծնողաց

Շար. ք էջ 19

EXQUISITE Mediterranean Mouthwatering Gourmet Cuisine
BANQUET HALL - SPECIAL EVENTS - CORPORATE FUNCTIONS - HOOKA PATIO
Golden Nights
Celebrate Your Valentines Day
Amazing Covered Heated Patio-Seating
Banquet - up to 160 person (Inside)
Catering for all Occasions
Live Entertainment Every Friday & Saturday
Belly dance show
714-228-9730
Happy Valentine's Day
Complete Lebanese and Armenian Mezza's
Large Selection of Fine Flavored - Hookah
Open 11 am - 9 pm
Lunch & Dinner
Golden Nights Mediterranean Cuisine
Southern California's #1 Destination For Family Gathering and Entertainment
7115 Beach Bl., Buena Park, California

ՆՈՐ ԳԻՐՔԵՐ

ՊԱՏՄՈՒԹԵԱՆ ԴԵՏՔԵՐՈՎ...
ԴԵՂԻՆԱԿ՝ ՏԻԳՐԱՆ ՍԱՐԱՑԵԱՆ

ԱԲՐՈ ՊԷԼԵԱՆ

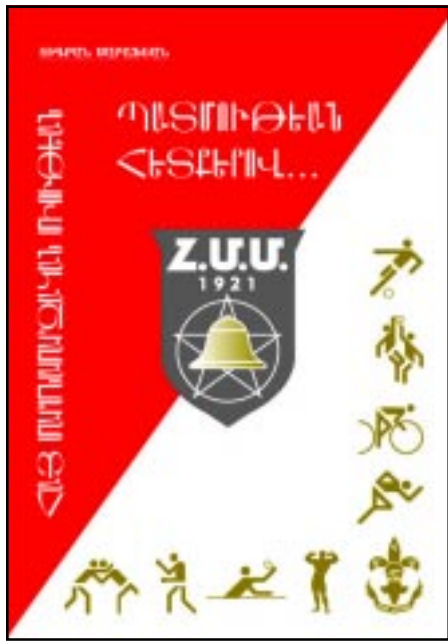
Կլինտոնը քաղաքը հաստատուել է ետք մեծ բախտը ունեցած ծանօթանալու եւ միանալու վերնատուն խումբին, որ կը բաղկանայ մօտ 15 անդամներէ եւ շաբաթը երկու անգամ կ'ունենայ իր հանդիպումները բարեկամական հաճելի միջոցառումներով, ուր կ'արծարծուին ազգային, քաղաքական, մշակութային, մարզական եւ այլ հետաքրքրական հարցեր, որ կը յուզեն մեզ: Յաճախ կը վայելենք այցելուները պատկառելի մտաւորականներու, արուեստագէտներու եւ ծանօթ անձնավորութիւններու եւ կը փոխանակենք մեր մտքերը փոխադարձ հասկացողութեամբ եւ յարգանքով:

Ահա, այս խումբին ընդմէջէն ծանօթացանք նաեւ պրն. Տիրապետ Սարաֆեանի, որ խոհուն հայրենակից մըն է, իր անմիջական ու հեզահամբոյր եւ համակրելի բնավորութեամբ: Ան հաճելի գրուցակից մըն է եւ երկար տարիներ ծառայած է Ս. Գ. Հ. Կուսակցութեան եւ Հայ Մարզական Միութեան շարքերէն ներս, ունենալով ազգային հասարակական եւ միութենական բեղուն գործունէութիւն Սուրիոյ, Լիբանանի եւ Ա.Մ. Նահանգներու մէջ եւ արժանացած է յոբելինական հանդիսութեան, առ ի երախտագիտութիւն իր մատուցած անսակարկ ծառայութիւններուն համար:

Մեր հանդիպումներու ընթացքին, պրն. սարաֆեանի հետ կարեւոր է գրուցել բազմաթիւ նիւթերու շուրջ: Օր մըն ան պատմեց գորդուրի յուշեր իր բանաստեղծ երկու մեծ մարզական միութիւններու Հ.Մ.Մ.ի եւ Հ.Մ.Ը.Մ.ի միացեալ գործունէութեան մասին, որով կարելի եղաւ Պէյրութ հրաւիրել հայրենի «Արարատ 73» խորհրդային Միութեան ֆուլբոլի կրկնակի ախոյեան խումբը, որ արտակարգ եւ բացառիկ ոգեւորութիւն ստեղծեց համախմբելով բազմահազար հայեր, որուն նման չէր տեսնուած այդ համայնքին մէջ:

Վերջիջեալ փառաւոր ծրագրի իրագործման գլխաւոր դերակատարներէն մէկը հանդիսացած է պրն. Սարաֆեանը, ինչպէս նաեւ սփիւռք-Հայաստան այլ մարզական եւ մշակութային հանդիպումներու, որոնց կարգին Երեւանի «Երգ ու Պարի Անսամպլի» այցելութիւնը:

Արդարեւ, իմացանք որ ծերունագար մտաւորականը գեղեցիկ գափառար ունեցած է եւ աշխատանքի լծուած գրի առնելու իր յուշերը եւ հատորի մը մէջ ամփոփելու Հ.Մ.Մ.ի լայնածաւալ գործունէութիւնը 1921էն 1959ը: Այսինքն մօտ չորս տասնամեակներու

եղելութիւններ, յուշեր, դէպքեր, նկարներ, անձինք նուիրեալք որ անցած են վերջիջեալ միութեան ծոցէն եւ աշխատած են անոր վերելքին համար: Վերջապէս, կոթողական աշխատանք մը նուիրեթեան եւ մտաւորութեան փրկելու անոր պատմութիւնը:

Սոյն ծրագրերը իրագործելու համար պրն. Սարաֆեան մեկնեցաւ Պէյրութ, իր ապրած միջոցառումներէն մէջ գրելու այդ յուշամատենը եւ հոն դիմակալեց մէկ նոր ուժեղ հարուած մը, որ պայծեցաւ մեր սիրելի եւ չքնաղ Լիբանանի գլխուն, ամպուտեցաւ ջինջ երկինքը...:

Պրն. Սարաֆեանը գաղջ ջուրերու մէջ լողացող գործիչ մը չէ եղած: Ան միշտ պայքարած է եւ հասած է իր նպատակին ի սէր իր ազգին կազմակերպութեան եւ Հ.Մ.Մ.ին, ուրեմն յաղթահարելով բոլոր դժուարութիւնները յաջողութեամբ ամբողջացնելով իր սկսած գործը, լայն ժպիտով մը վերադարձաւ Լոս Անճելըս եւ իր վաստակը յանձնեց առ որ անկ է:

«Հ.Մ.Մ.ի Պատմութեան Հետքերով» գիրքի ներկայացման օրը մենք ակնատես դարձանք հեղինակի վայելած ժողովրդականութեան, որ եկած էր իր երախտագիտութիւնը յայտնելու եւ գնահատելու մեծ գոհողութիւններով պատրաստուած յուշամատենը որ կը բաղկանայ 413 նկարագարով էջերէ, ուր կը ներկայացուին Միութեան լայնածաւալ գործունէութիւնը մարզական, ընդհանրական, մշակութային սկզբնական եւ այլ մարզերէ ներս:

Նախկին Հ.Մ.Մ.ական ըլլալով բաւականին ծանօթ ենք Հ.Մ.Մ.ի գործունէութեան եւ կարգալով Յուշամատենը կը հանդիպինք դէմքերու եւ դէպքերու, որոնք կը յուշեն մեզ եւ կը յիշեցնեն մեր

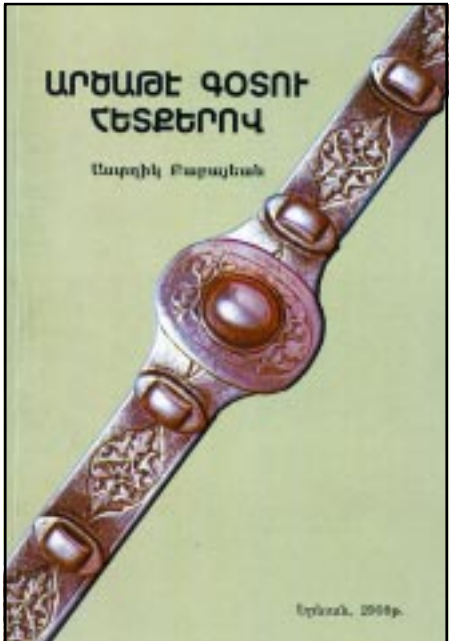
Շաբ.ը էջ 19

«ԱՐԾԱԹԵ ԳՕՏՈՒ ԴԵՏՔԵՐՈՎ»
ԴԵՂԻՆԱԿ՝ ԱՍՏԴԻԿ ԲԱԲԱՅԵԱՆ

Խմբագրութիւնն շնորհակալութեամբ ստացած է իրանահայ կրթական վաստակաւոր մշակ «Թովմասեան» դպրոցի երկար տարիներու տեսչուհի, Թեհրանի Հայ Բարեգործական Ընդհանուր Միութեան տիկնանց բաժանմունքի ատենապետուհի՝ Աստղիկ բաբայեանի Երեւան լոյս տեսած նոր հատորը «Արծաթէ Գօտու Հետքերով» 192 էջերէ բաղկացած հատորը:

Հետաքրքրական, յուշագրական պատմութեամբ քննարկաւոր իմբազրած են Գէորգ Եղրճեան, եւ Թեհրանի «Արաքս» շաբաթաթերթի երկարամեայ իմբազր՝ Մովսէս Քէշիշեան:

Գիրքին մէջ ամփոփուած են շնորհալի արձակագրին թիւով 19ը կարճ պատմութեամբ քննարկաւորութեամբ են առօրեայ կեանքէն, եւ կառնչին օրուան անցու դարձերու եւ երեւոյթներուն: Գիրքին մեկենաման է Մակի Նազարեան, զոր գիրքը հրատարակած է իր ծնողաց յիշատակին: «Արծաթէ Գօտու Հետքերով» հատորը վաստակաշատ հեղինակին ճիշդ գիրքն է, որ իր միւս գիրքերու նման մեծ ընդունելութիւն գտած է, ընթերցող հասարակութեան մէջ: Աստղիկ Բաբայեանին լեզուն սահուն է, պարզ ու

հասկնալի: Հեղինակը խուսափած է չափազանցուած պատկերներ ներկայացնելէ: Գիրքին իրական արժէքը ատոր մէջ պիտի փնտուել: Ողջունելով իրանահայ արձակագրին այս հատորին լոյս ընծայումը, կը մաղթենք անոր նորանոր նուաճումներ գրական ասպարէզին մէջ, յարատեւութիւն եւ տոկոսութիւն ազգային-հասարակական ասպարէզներում:

Մ.

ԱՆՎԵՐՆԱԳԻՐ

ԱՍՏԴԻԿ ԲԱԲԱՅԵԱՆ

Կէս գիշեր էր: Նստած գրասեղանի ետեւը՝ աշխատում էր:

Հնչում է հեռախօսի զանգը: Տատանուեցով վերցնում է լսափողը:

- Այո, լսում եմ:

- Բարի գիշեր, ես եմ՝ Զիվանին:

- Ո՞վ:

- Զիվանին: Լսում ես, Զիվանին:

Յանկարծակիի եկաւ: Քառասուններկար տարիներից յետոյ լսում էր նրա ձայնը: Մի կարճ պահ մնաց անշարժ եւ լսափողից հնչող ալօները մնացին անպատասխան...

19-ամեայ Արփին աւարտում է միջնակարգը. մասնակցում համալսարանի մուտքի քննութիւններին եւ չի յաջողում: Նրա ծնողների բուռն ցանկութիւնն էր, որ իրենց դուստրը բարձրագոյն կրթութիւն ստանար: Ուստի, նրա ձախողումն անհանգստացնում է ծնողներին, յատկապէս՝ հօրը: Նրանք աշխատում են մի ելք գտնել Արփիին արտասահման ուղարկելու համար: Հայրն այս ուղղութեամբ բաւական ջանք է թափում եւ վերջապէս յաջողում է ինչոր բարեգործական միութեան կամ հաստատութեան կրթաթոշակով ուղարկել Պէյրութ:

Սկսնական շրջանում, տան կարօտը նեղացնում էր Արփիին: Այնտեղ ամէն ինչ անծանօթ էր, օտար ու մի քիչ էլ խորթ: Բայց ցամաքակը սահելու հետ սկսեց ընտելանալ իր նոր միջավայրին: Այդ խնդրում մեծ դեր խաղաց իր նոր ընկերուհի Վարդան: Նա բարի ու զգացամբար էր եւ շատ շուտ կարողացաւ թափանցել Արփիի ներաշխարհն ու փարատել նրան իր շփոթ վիճակից: Ազատ օրերին, Վարդան նրան երբէք մենակ չէր թողնում: Տօների արձակուրդին, երբ ուսանողները թողնում էին գիշերօթիկը, Արփին առաջիններից էր, որ Վարդոյի հետ գնում էր արձակուրդի ու վայելում Վարդոյի

ընտանիքի ջերմ հիւրընկալութիւնը, յատկապէս՝ Վարդոյի մօր անկեղծ փաղաքշանքը:

Արփին ու Վարդան, իրենց ազատ ժամերին յաճախ միասին պտոյտի էին գնում: Պատահում էր, որ նրանց ընկերակցում էր Զիվանին՝ Վարդոյից երկու տարիով մեծ եղբայրը:

Զիվանին իր ընկեր-ընկերուհիներով ամիսը մէկ անգամ հաւաք էր կազմակերպում, որին մասնակցում էր նաեւ Վարդան: Զիվանու եւ Վարդոյի ցանկութեամբ, այդ հաւաքին մասնակցում էր նաեւ Արփին:

Գնալով Արփին յայտնուեց Զիվանու ուշադրութեան կենտրոնում: Բացայայտ որեւէ բան չկար, բայց երբ երկուսի նայուածքներին իրար էին հանդիպում, նրանց աչքերի հայելու մէջ կարելի էր կարդալ ջահել սրտերի քաղցր ու հաճելի թրթիւրը, որն սկսել էր հասունանալ եւ կարծես ծլարձակած գեղեցիկ սիրոյ էր յանգելու:

Մի օր Զիվանին Արփիին գիրքով թիւ ուղեկցեց: Հրաժեշտի պահը խորհրդաւոր էր: Նրանք կանգնել էին դրան սեմին, դէմդիմաց, լուռ ու մոռնով: Այդ պահին նրանք իրենց անթարթ նայուածքներով, առանց խօսքի ի յայտ բերեցին այն՝ ինչ թաքցրած ունէին իրենց սրտերում: Յետոյ, Զիվանու շրթները քնքնշուրթեամբ հպուցեցին Արփիի շառագունած դէմքին: Արփիի սիրտը թփրտաց մի անմեկին խոր զգացումից եւ նա մնաց անշարժ: Զիվանու շրթներն ապա հանդարտ սահեցին դէպի Արփիի գողողացող շրթները: Դա առաջին սիրոյ առաջին համբոյրն էր, որ դրոշմոնց Արփիի շուրթերին եւ սիրտը լցրեց բոնկուած սիրոյ անուշ թրթիւններով:

Այդ վայրկեանից Արփիի առաջ բացուեց մի նոր աշխարհ, որտեղ ամէն ինչ գեղեցիկ էր, անբիծ ու քաղցր:

Ժամանակը գնում էր իր հու-

Շաբ.ը էջ 18

ՎԱՐՁՈՒ ՍՐԱՀ
ՓԱՍԱՏԻՆԱՅԻ ՄԷՋ
(200 ՀՈԳԻԻ ՀԱՄԱՐ)

ԱՄԷՆ ՏԵՍԱԿ ԱՌԻԹՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ

1060 N. ALLEN AVE. PASADENA
ՀԵՌԱՊՈՅՆԵԼ (626) 797-7680

ՇԱԽՄԱՏԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱՌԱՋՆՈՒԹԻՒՆ ԱՐՄԱՆ ՓԱՇԻԿԵԱՆ ԵՒ ԼԻԼԻԹ ԳԱԼՈՅԵԱՆ ԱԽՈՅԵԱՆ

Դրամատիկ վերջաբան ունեցած շախմատի Հայաստանի 2009թ. տղամարդկանց առաջնությունը: Երկար ժամանակ մրցաշարային աղիւսակը գլխաւորող Տիգրան Քոթանջեանը վերջին 2 տուրերում ախոյեանի կոչումը գիշեց աւելի երիտասարդ Արման Փաշիկեանին:

Արման Փաշիկեան

Քոթանջեանի համար ճակատագրական էր 12-րդ տուրը, երբ Տիգրանը սեւերով պարտուեց Հայաստանի հաւաքականի պահեստային խաղացող Արտաշէս Մինասեանին: Այս պարտութիւնից անմիջապէս օգտուեց Արման Փաշիկեանը, որը ոչ-ոքի խաղաց Աշոտ Անաստասեանի հետ եւ հաւասարուեց առաջատարին: Վերջին՝ 13-րդ տուրից առաջ Տիգրան Քոթանջեանը եւ Արման Փաշիկեանը վաստակել էին 7.5-ական միաւոր: 13-րդ տուրում Քոթանջեանը սպիտակներով յաղթեց Աւետիք Գրիգորեանին: Արման Փաշիկեանը նոյնպէս սպիտակներով առաւելութեան հասաւ օլիմպիական ախոյեան Տիգրան Պետրոսեանի նկատմամբ: Առաջատարները դարձեալ հաւասարուեցին իրենց ակտիւում ունենալով 8.5-ական միաւոր, սակայն լրացուցիչ ցուցանիշներով ախոյեանի կոչումը նուաճեց Փաշիկեանը:

3-րդ հորիզոնականում հանգրուանեց Զաւէն Անդրէասեանը, որը վաստակել էր 8 միաւոր: Նոյնքան միաւորով 4-րդ տեղում յայտնուեց Արթուր Զիբուխեանը, որը յաջող մեկնարկից յետոյ չկարողացաւ զարգացնել յաջողութիւնը:

Լիլիթ Գարիբեան

Հայաստանի հաւաքականի խաղացող Տիգրան Պետրոսեանը, որը ամենաբարձր վարկանիշը ուներ մրցաշարում, 7 միաւորով հանգրուանեց 8-րդ հորիզոնականում:

Մրցաշարային աղիւսակը 3.5 միաւորով եզրափակեց Արա Մինասեանը: Աւարտուեց նաեւ կանանց Հայաստանի առաջնությունը: 7.5 միաւորով ախոյեանի կոչումը նուաճեց Հայաստանի հաւաքականի խաղացող Լիլիթ Գարիբեանը:

Հայաստանի հաւաքականի մէկ այլ խաղացող Սիրանուշ Անդրէասեանը 7 միաւորով դարձաւ փոխ-ախոյեան:

ՀԱՅԱՍՏԱՆ-ԹՈՒՐԷՒԱ ՖՈՒՏԳՈՒԼԱՅԻՆ ՊԱՏԱՍԽԱՆ ՀԱՆԴԻՊՈՒՄԸ ՏԵՂԻ ԿՈՒՆԵՆԱՅ ԳԻԼԻ ԾՆՆԴԱՎԱՅՐՈՒՄ

Հայաստան-Թուրքիա ֆուտպոլային պատասխան հանդիպումը տեղի կ'ունենայ Թուրքիայի նախագահ Աբդուլլահ Գիլի ծննդավայր Կեսարիայում: Նման որոշում է կայացրել Թուրքիայի ֆուտպոլի ֆետերացիան: Հանդիպումը տեղի է ունենալու 2009 թուականի Հոկտեմբերի 14-ին Կեսարիայի «Քադիր Հաս» մարզադաշտում, որի շինարարական աշխատանքները նախատեսուած է աւարտին հասցնել մինչեւ ընթացիկ տարուայ Ապրիլի 1-ը:

ՈՒԵՖԱ-Ի «ԱՐԴԱՐ ԽԱՂ» ՄՐՅՈՅԹՈՒՄ ՀԱՅԱՍՏԱՆԸ 17-ՐԴ ՏԵՂՈՒՄ Է

Հայաստանն ՈւեֆԱ-ի հրապարակած «Արդար խաղ» մրցույթի վերջին ցուցակում 7,937 գործակցով եւ 28 միջազգային պաշտօնական խաղերով զբաղեցնում է 17-րդ տեղը: Առաջին տեղում Նորվեգիան է՝ 8,35 գործակից, 57 խաղ, 2-րդ՝ Դանիան՝ 8,201 գործակից, 69 խաղ, 3-րդ՝ Շոտլանդիան՝ 8,186 գործակից, 51 խաղ:

Նշենք, որ Ռուսաստանը 16-րդ տեղում է՝ 7,959 գործակից, 77 խաղ, Վրաստանը՝ 36-րդ՝ 7,746 գործակից, 28 խաղ, Ադրբեջանը՝ 40-րդ՝ 7,676 գործակից, 37 խաղ:

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱՋԱՏ ՈՃԻ ԸՄԲՇԱՍԱՐՏԻ ԱՌԱՋՆՈՒԹԻՒՆԸ

Հայաստանի 130 մարզիկներ Յունուարի 23-25-ը Երեւանում վիճարկել են ՀՀ ազատ ոճի ըմբշամարտի ախոյեանի կոչումները:

55կգ քաշային կարգում յաղթել է Միհրան Զաբուրեանը, արծաթէ մեդալ է նուաճել Գեղամ Յարութիւնեանը, բրոնզէ մեդալներ՝ Արտեմ Յամբարձումեանը եւ Օհան Գիքիսեանը՝ բոլորն էլ Երեւանից: 60կգ քաշային կարգում ախոյեան է դարձել Երեւանցի Արթուր Առաքելեանը, 2-րդ տեղում է վանաձորցի Հայկ Եղշատեանը, 3-րդ՝ Արարատ Մարտիրոսեանը՝ Արտաշատից, եւ գիւմրեցի Արտեմ Նալբանդեանը:

66կգ քաշային կարգում լաւագոյնը վանաձորցի Ժիրայր Յովհաննիսեանն էր: Արծաթէ մեդալակիր է դարձել Աւետիս Առաքելեանը՝ Արտաշատից, իսկ բրոնզէ մեդալակիրներ՝ Համազասպ Յովհաննիսեանը՝ Արտաշատից, եւ գիւմրեցի Վարդան Պապիկեանը: 74կգ քաշային կարգում ՀՀ չեմպիոն է դարձել Սուրէն Մարկոսեանը՝ Գառնիից, որը եզրափակիչում յաղթել է Երեւանցի Հայկ Կարապետեանին: Բրոնզէ մեդալները բաժին են ընկել գիւմրեցի Մերուժան Զաղոյեանին եւ Երեւանցի Սամուէլ Աղեանին: 84կգ քաշային կարգում յաղթել է Երեւանցի Յարութիւն Գէորգեանը, փոխախոյեան է դարձել գիւմրեցի Դաւիթ Պապոյեանը, բրոնզէ մեդալակիրներ՝ Սարգիս Անտոնեանը՝ Արագածոտնի մարզից եւ Երեւանցի Գէորգ Աւարեանը:

96կգ քաշային կարգում յաղթող է ճանաչուել Էդգար Ենոքեանը, 2-րդ տեղում է Գրիգոր Մկրտչեանը, 3-րդ՝ Վահագն Մանուկեանը եւ Ռոբերդ Աբրահամեանը՝ բոլորն էլ Երեւանից: 120կգ քաշային կարգում յաղթանակ է տօնել Երեւանցի Արման Գուլեանը, 2-րդ տեղում է վահան Գրիգորեանը, 3-րդ՝ Վաչիկ Եղիազարեանը եւ Տիգրան Քեսոյեանը՝ բոլորը Երեւանից:

BIG BEAR 2009

February 20th-22nd

Homenmen is hosting its annual Big Bear Winter Getaway!

Bring your friends and family along and join the fun!

FOR RESERVATIONS (818)590-2824 RAZMIG

\$120 GENERAL
\$110 FAMILIES OF 3 OR MORE
\$100 ATHLETES

INCLUDES:
ROOM AND BOARD
FOOD
GAMES
FUN

Hosted By
Z.U.U. HOMENMEN 19 21

Location
BIG BEAR SPORTS RANCH